

Tineretul lumii

5

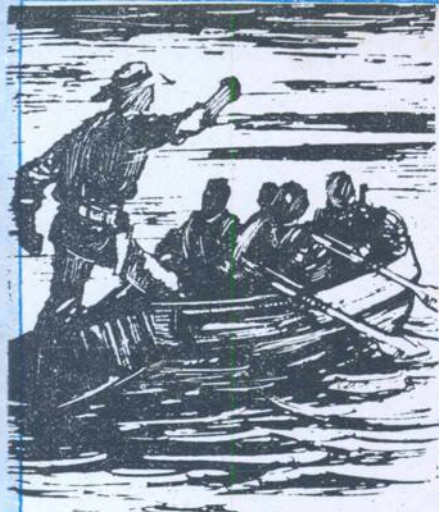
1957

ITII ÎN
UPRINSUL
EVISTEL.

OLANDA, văzută de
trimisul nostru special

BRUNO BERNINI:
Dezbaterele continuă

„Fiți bineveniți,
tinere creștini!”

Fiarele Sălbătice

după nuvela
"OMUL DE PE CARGOBOT"
de Friedrich Gerstäcker
Ilustrații de Karl Fischer

IV REZUMATUL CAPITOLELOR PRECEDENTE:
O linară sclavă neagră fuge într-o barcă
împreună cu marinarul Jack

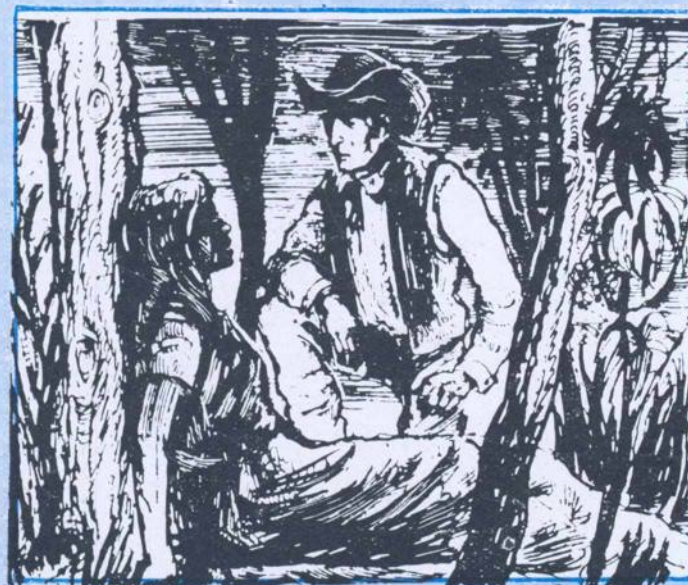
— Nu trebuie să te prindă, Silly! Ți șopti Jack. Dacă inspectorul va trage după noi, n-avem ce face. O să-i răspundem la fel.

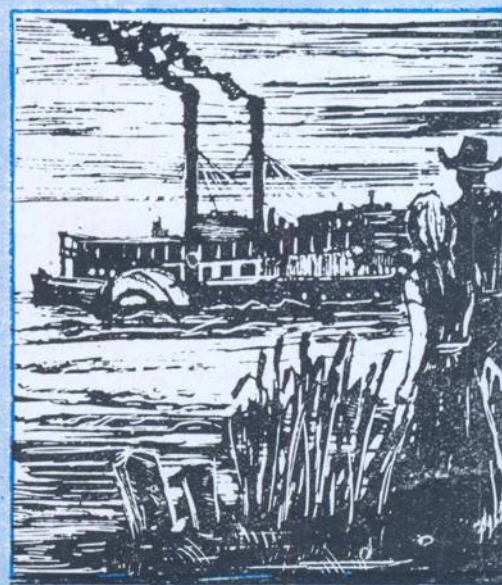
— Stați sau trag! Lute, băieți! 100 de dolari dacă-l prindem pe individul ăsta, pe care a vrea să-l văd spânzurat de copacul de colț.

Se auzi un strigăt o dată cu o împușcătură. Inspectorul se clătină, iar barca începu să-și piardă cirna...

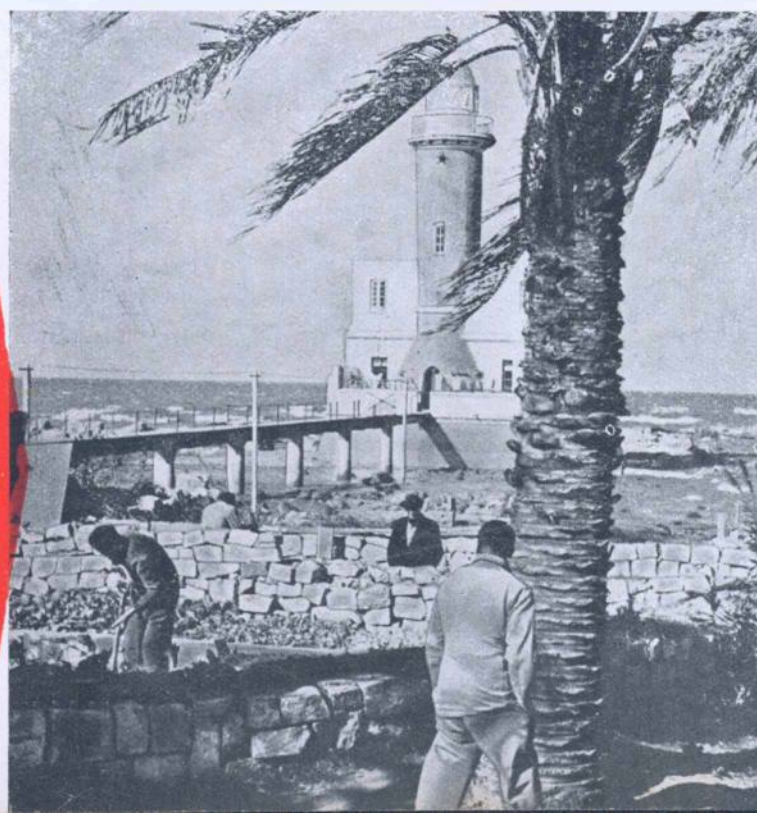
— Silly, te duc spre o viață liberă și fericită.
— Fericită?
— Da, și o meriți! Dar dacă mă prind călăii, va trebui să plătesc scump clipele astea! Cel puțin voi păstra, însă, toată viața, amintirea acestei fericiri!

— Auzi clopotul? Asta înseamnă că un vâlc pregătește să acosteze. Haide să mergem spre...
— Ne va lua oare?
— Trebuie să avem încredere. Nu-ți fie frică. Poate se ivește un prilej să fim salvați.

FOTOGRAFIA LUNII

Luna aceasta a fost aleasă frumoasa fotografie trimisă de cititorul nostru uruguayean M. Gonzalez. Ea reprezintă farul de la Montevideo

Tineretul lumii

Revista internațională a tineretului, publicată de Federația Mondială a Tineretului Democrat, apare în fiecare lună în limbile: germană, engleză, chineză, spaniolă, franceză, maghiară, polonă, română și rusă; o dată la două luni în limba arabă și suedeză.

COMITETUL DE REDACȚIE

Redactor șef: André Savaris (Franța)
Secretar de redacție: E. Latcuire (Spania)
Membri: Paul Johnson (Australia), M. Saad (Sudan), Gerhard Stuchlik (Germania), P. S. Mitra (India), Aake Oksanen (Finlanda), Hajime Fukuda (Japonia), Moisés Alvarado (Venezuela), Lev Volodin (U. R. S. S.), Sture Kallberg (Suedia). Administrația: Siegfried Sip

Adresa redacției centrale: „Tineretul lumii” Berlin W. 8, Kronenstrasse 30/31, Republica Democrată Germană.
Adresa redacției ediției în limba română: „Tineretul lumii” Piața Școlii nr. 10

CUPRINSUL

Pag.	
2	<i>Presa ne dezvăluie: Probleme și inițiative ale tineretului</i>
4	<i>Trei zile în Olanda</i> de M. ALVARADO
7	<i>Noutăți în știință și tehnică</i> de GEO MOUSSERON
8	<i>Colaborarea internațională este o problemă de actualitate?</i> de BRUNO BERNINI
10	<i>Cine vrea să corespundă cu noi?</i>
10	<i>Sinteți mulțumiți de „Tineretul lumii“?</i> de ANDRÉ SAVARIS
11	— <i>Colaborare — aceasta este lozincă tineretului din America Latină, interviu luat de M. ALVARADO</i>
12	<i>Noaptea pe Fuchsberg</i> de H. I. HARTUNG
14	<i>Un râsunet surprinzător, interviu luat de WOLFRAM RIBBECK</i>
15	<i>Fiiți bineveniți, tineri creștini!</i> de NIKOLAI, mitropolit al Krutșet și Kolomnei
16	<i>Personalități și tineri ne vorbesc despre Bandung</i>
18	<i>Excursia fetelor</i> de ANNA SEGHERS
20	<i>Pescuitul, furtuna, drama... de pe mare</i> de GUY DE MAUPASANT
21	<i>Vladimir Kut vă invită</i>
22	<i>Ne scriu cititorii</i> de SIPPEL
23	<i>Recordurile cad — prietenia rămâne</i> de DIETER GUDERIAHN
24	<i>Filatelie</i>

MINĂ în MINĂ

„Toți tinerii muncitori cit și organizațiile lor trebuie să-și unească puterile, să-și dezvolte colaborarea reciprocă, pentru a obține noi succese în toate țările.

În fața pericolului exploziilor atomice, care amenință întreaga omenire, să cerem imediată încetare a experiențelor cu arme nucleare și, în felul acesta, să înlăturăm pericolul unui război atomic.

Cu toate puterile înainte, spre perspectivele unei colaborări sub semnul păcii pentru întreaga omenire!”

Din apelul F. M. T. D. cu prilejul zilei de 1 Mai

COPERTA NOASTRĂ:

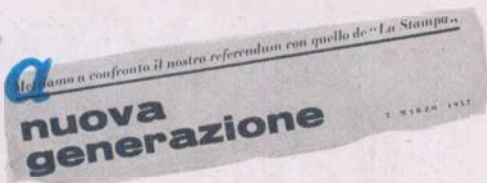
Ultimele pregătiri sub privirea atentă a instructorului de zbor... În cântec frumosul planor va pluti în văzduh.

(vezi pag. 12-13)

Presă ne dezvăluie: Probleme și inițiative ale tineretului

Ce se petrece în lumea tineretului? Care sînt problemele mișcării de tineret, ale organizațiilor din diferite țări? Iată întrebări ce se pun. Întrebări cărora am dori să le răspundem în aceste două pagini, chiar dacă nu sînt „probleme mari”, fiindcă ele preocupă toți organizațiile.

Italia

„Nuova generazione” în căutarea adevăratelor gânduri ale tineretului de astăzi.

În majoritatea cazurilor:

OPTIMISM!

Gazeta F.G.C.I., „Nuova generazione”, a început o anchetă printre cititorii săi. Ea le-a pus 30 de întrebări din cele mai diferite asupra problemelor ce frământă tînăra generație sau care sînt de actualitate politică națională sau internațională. O recentă anchetă a ziarului „La Stampa”, efectuată printre tineri de 15 ani și liceeni de 18 ani, prezentase concluzia „pesimismului”

Cîteva din cele 30 de întrebări puse

Crezi că politica poate să-ți soluționeze problemele?

Crezi în emanciparea femeii?

Consideri posibilă prietenia curată dintre un băiat și o fată?

Crezi că e posibil să se evite un al treilea război mondial?

Crezi că este utilă în Italia începerea unei campanii pentru controlul nașterilor?

Esti de părere că, dacă ar putea alege, femeia trebuie să muncească?

Crezi în veșnicia sufletului?

G. Lollobrigida este o actriță talentată?

Ți place munca pe care o faci?

Crezi că sindicatele pot să-ți apere interesele?

Al văzut vreodată marea?

tineretului bazată pe anumite răspunsuri la întrebări ca: „Viața ce te așteaptă îți pare ușoară sau grea?” Doar 15% au răspuns: ușoară! Evoluția mentalității tineretului îi face să privească problemele în față și să se pronunțe. Chiar dacă uneori se adresează părinților — scrie „Nuova generazione” —, declarațiile lor sînt de fapt îndreptate împotriva societății în care trăiesc: „Nimeni nu ne ia în seamă, nu se interesează dacă programele noastre nu sînt prea vaste, dacă corpul didactic este la înălțimea misiunii sale. Ne lipsesc spectacole, cercuri, societăți sportive pentru tineret. Sîntem părășiți și lăsați în voia propriei noastre soarte”.

„Apare limpede — scrie Mario Spinella vorbind despre ancheta ziarului „La Stampa” — că acest «pesimism» are o rădăcină comună. El nu provine atît din cauza distanței dintre «vis» și «realitate», ci din marea dificultate a tineretului de a se integra în societate, de a simți că face parte din ceva organizat prin care își poate croi drum fără greutate”.

Mario Spinella, care este comentatorul anchetei organizate de „Nuova generazione”, precizează: „Ancheta noastră a dat un alt răspuns: dacă am vrea să întrebăm aceiași terminologie ca «La Stampa», ar trebui să spunem că băieții și fetele care ne-au răspuns — în majoritate muncitori și țărani, dar și studenți și funcționari — tind mai curînd spre optimism. Și aceasta se poate explica ușor: în general, cititorii noștri fac parte dintr-o organizație — F.G.C.I. În afară de aceasta, tineretul democrat al țării noastre se simte legat prin mii de legături de idei cu tineretul altor națiuni, îndepărtate sau vecine, formate din albi, galbeni sau negri, care au aceleași feluri și nutrește aceleași speranțe ca și ei. Cititorii noștri nu sînt singuri, chiar dacă au suferințele și durerile lor, în afara marilor probleme ce-i frământă: ei știu că viitorul lor este legat de acela al celorlalți tineri și de cel al întregii societăți. Toți ei nu-și fac iluzii și își manifestă speranța într-o lume așa cum ar putea fi, așa cum ar vrea ei să fie și pentru care luptă”.

Nu au văzut niciodată marea!

Și domnul Spinella scrie mai departe: „Pesemne că cititorii noștri sînt cu toții mai săraci, mai puțin «aleși» ca tinerele fete din Torino (cele din «La Stampa»). Mulți dintre ei ne-au scris că cele

Aspecte din lumea tineretului

TINERETUL RADICAL ARGENTINIAN ÎMPOTRIVA POLITICII BLOCURILOR

Din ziarul „PROPOSITOS” (Argentina) aflăm că Comitetul Național Executiv al Tineretului Radical a publicat de curînd la Buenos-Aires o declarație în care se pronunță în privința politicii externe a Argentinei, pentru un program bazat pe punctele următoare:

„Denunțarea tuturor pactelor care știrbesc suveranitatea noastră politică, economică sau culturală și care în orice chip accentuează dependența noastră. Neparticiparea la blocurile

politice, militare sau economice.

Neutralismul.

Dezvoltarea progresivă a legăturilor cu frații noștri din America Latină și solidaritatea cu popoarele din Asia și Africa, care luptă pentru distrugerea colonialismului și a imperialismului”.

QUAKERII* AMERICANI ȘI DOCTRINA EISENHOWER

Comitetul pentru legislația națională a Societății prietenilor (Quakeri) americani a cerut cititorilor ziarului său — „Wash-

* Quaker — Sectă religioasă ai cărei membri poartă pălării negre cu boruri foarte largi.

25 de lire necesare pentru a ne trimite răspunsul lor reprezintă un sacrificiu. Alții ne vorbesc de șomaj. 12% nu au văzut niciodată marea într-o țară ca Italia. Totuși în nici una din scrisorile lor nu se citește amărăciunea, deznădejdea. Ei știu că o nouă realitate nu poate veni decât din eforturile lor!“

Cum va fi această realitate? În primul rând și de cea mai mare importanță va fi munca. Dar cu singura condiție ca să fie de lucru pentru toți; atunci se vor putea rezolva și celelalte preocupări. Și, o dată cu munca, va trebui asigurată și pacea. 78% din cititorii noștri cred că un al treilea război mondial ar putea fi evitat; în orice caz, ei doresc să fie evitat cu orice chip. 80% sînt conștienți de rolul sindicatelor pentru apărarea intereselor lor, ei au încredere în această formă de organizare pentru cunoașterea și apărarea muncii. „Ce ar fi răspuns tinerele liceene din Torino dacă li s-ar fi pus această întrebare?“ — întreabă Spinella.

Optimiști—conștienți

Din cauza lipsei de spațiu trebuie să trec peste restul acestei analize atât de interesante, care subliniază și ideile moderne ale tinerei generații. „Dar ce spun aceste scrisori, pe ce baze morale doresc toți acești tineri să reconstruiască lumea? Aproape nici o nuanță de rasism, nici un fel de naționalism“.

Ei sînt optimiști fiindcă sînt conștienți de realitățile lumii lor, ale lumii actuale și întrevăd viitorul armonios la care visează.

Putem să ne bucurăm de concluzia ce o trage Mario Spinella: „Am dori din toată inima un lucru: ca exemplul nostru să fie urmat de alte țări și de alte organizații de tineret. Din confruntarea aceasta ar lua naștere o informare mai precisă și probabil că punctele de contact ar apărea mult mai numeroase decât credem că sînt“.

12 Mai

O ZI MARE PENTRU TINERETUL SPORTIV

Altă țară, alt ziar, altă problemă. De data aceasta revista „Sport și activitate în aer liber“ este cea care ne transportă în lumea sportului. Vă prezentăm mai jos fragmente importante dintr-un articol de domnul Hubert Teste, de la Federația muncitorească sportivă și de gimnastică (F.S.G.T.), care, cu toate că se referă, bineînțeles, la țara sa, nu prezintă, credem noi, mai puțin interes, deoarece expune un aspect al eforturilor unei organizații sportive pentru difuzarea și practicarea sportului și, în mod cu totul special aici, al unei inițiative spre diferitele specialități sportive: concursul tinerilor fotbaliști, voleibaliști, rugbiști, boxeri, baschetbaliști, brevetul tinerilor cicliști etc.

Dăm cuvîntul lui Hubert TESTE, de la Biroul sportiv federal!

Sport și activitate în aer liber“ prezintă astăzi cu concursul comisiilor federale o pagină dublă despre concursul tineretului.

Să organizăm manifestări care

să permită tinerilor muncitori să practice sporturile și activitățile în aer liber, să cunoască federația noastră și să se alăture rîndurilor noastre.

Acest obiectiv, ce s-a degajat

cu putere din discuțiile ce au avut loc la Congresul de la St. Maur, a fost adoptat în rezoluția asupra recrutărilor. De atunci, subliniat fiind la fiecare din sesiunile consiliilor noastre naționale, el a ocupat un loc din ce în ce mai mare printre obiectivele urmărite de F.S.G.T.

Dar ideilor celor mai juste le trebuie un anumit timp pentru a fi puse în practică. Dacă scopul e limpede — antrenarea tineretului la practicarea unui sport sănătos și educativ —, mijloacele însă sînt greu de găsit.

Tehnica organizării competițiilor pentru tineret, adaptarea lor publicului foarte variat căruia i se adresează, condițiile materiale în care se desfășoară, propaganda metodică pentru atragerea tineretului sînt tot atîtea dificultăți ce trebuie soluționate de comisiile federale, de conducătorii regionali și de antrenorii de la cluburi.

Am vrut să arătăm care a fost obiectivul comisiilor noastre federale, să demonstrăm conducătorilor cluburilor că este posibil și adesea chiar ușor să se organizeze competiții care să atragă tineretul.

Pe baza experienței dobîndite anul trecut, unii conducători regionali au stabilit proiecte de programe calendaristice. Departamentul Ille-de-France prevede organizarea de competiții pentru tinerii jucători de volei, de baschet și de fotbal. În această din urmă specialitate, întrecerile locale sînt numeroase. Două semifinale sînt fixate la 7 aprilie la Ivry pentru Parisul de sud și la Gennevil-

liers pentru Parisul de nord. Finala regională va avea loc la 1 mai.

Departamentul Rouches-du-Rhône a și hotărît locul unde se vor ține cele 6 competiții locale ale concursului tinerilor jucători de fotbal. Finala regională va avea loc la 28 aprilie. Comisiile cicliste din departamentele Var și la Seine-Maritime au hotărît ca, paralel cu orice întrecere ciclistă, să se desfășoare și probe pentru obținerea brevetului de tînăr ciclist.

Aceste câteva informații arată dorința conducătorilor de a intensifica organizarea sportului printre tineri. F.S.G.T. a hotărît disputarea finalelor tuturor concursurilor la 12 mai la Paris, în același timp cu „Criteriul primăverii ciclismului“.

Trebuie să ne străduim cu toții să asigurăm succesul acestei zile și să facem din ea o Mare Zi a Tineretului Sportiv.

gton Newsletter“ — să trimită scrisori sau telegrame senatorilor sau depușărilor lor, membrilor comisiilor afacerilor externe din Senat și Camera Reprezentanților și să-i viziteze personal pentru a le cere:

1. Să se opună împotrunicirii anticipate date președintelui de trimite trupe americane într-un război în Orientul Mijlociu.

2. Să se opună oricărui ajutor militar dat națiunilor din Orientul Mijlociu, ajutor ce se putea declanșa o cursă a în-

armărilor în această regiune critică.

3. Să sprijine o nouă politică constructivă și de lungă durată care ar ține seamă de adevăratele probleme ale Orientului Mijlociu. Politica aceasta ar trebui să cuprindă un program lărgit de ajutor economic pentru dezvoltarea resurselor regiunii și propuneri pentru abandonarea problemelor politice mai grele. Toate acestea s-ar efectua prin intermediul Națiunilor Unite.

Credeți că trebuie să continuăm o astfel de rubrică? Vă interesează? Dacă da, trimiteți-ne ziarele de tineret din țara voastră și dați-ne sugestiile.

Jubbega este un târguleț de 5.000 de locuitori din nordul Olandei. În seara de 23 martie, am plecat acolo cu autocamionul, cîntînd, în tovărășia unor tineri și tinere ce fac parte din cîteva ansambluri de cîntece, muzică etc. Veselia ambiantei, camaraderia tinerilor, peisajul marin (treceam tocmai peste uriașa limbă de pămînt ce închide Ysselmeer) și privilegiștea cîmpiei (orizontul nostru se împărțea în două culori: verde și albastru), — toate acestea ne-au făcut să ne împrietenim repede... Tinerii muncitori din Amsterdam și din împrejurimi plecaseră să ducă mesajul călduros al culturii populare fraților lor din târgul Jubbega ce se pregăteau pentru festival...

Olanda este o țară destul de dezvoltată din punct de ve-

note de călătorie de la trimisul nostru special
M. ALVARADO

Trei zile în OLANDA

SONJA VAN DAM: *Stea a acordeonului*

I-am făcut o vizită acasă tinerei stele olandeze a acordeonului, în locuința ei modernă, situată pe una din arterele principale ale Amsterdamului.

După prezentările de rigoare și după ce am ascultat-o interpretînd cîteva bucăți, s-a încins între noi o discuție înflăcărată, la care și tatăl ei a luat parte activă.

Sonja Van Dam ne-a arătat o vitrină plină cu numeroase premii naționale și internaționale. Dintre toate ea preferă — mai ales pentru valoarea sa intrinsecă — „Trofeul mondial pentru acordeon” (World Accordion Trophy), pe care l-a dobîndit la Pavia (Italia), în septembrie 1956. Cu acest prilej ea a interpretat „Fantasia romantica” de Boccosi și „La Campanella” de Paganini. Premiul întîi pe care l-a obținut constă dintr-o cupă, o medalie și o frumoasă păpușă italiană (ce se poate vedea în fotografia noastră). Sonja are 14 ani și a studiat 3 ani sub conducerea celebrului virtuos acordeonist Coen van Orsouw.

— Dar este sigur că veți participa la festival?

— O doresc din tot sufletul. Singura problemă este că în același timp Orchestra olandeză de fete trebuie să dea o reprezentație la Copenhaga (Danemarca), la care trebuie să particip ca solistă. Dar cred că voi primi totuși invitația pentru Moscova. De ce? Deoarece cei mai buni acordeoniști și muzicanți din alte țări vor veni la Moscova. Doresc foarte mult să stau de vorbă cu ei toți, și mai ales cu sovieticii. Țara noastră este încă slabă în domeniul acordeonului. Toate aceste contacte vor fi foarte valoroase pentru formarea mea personală.

Familia Van Dam își dă foarte bine seama de marea importanță a celui de-al VI-lea Festival al Tineretului și Studenților, apreciînd binefacerile ce le va aduce cauzei prieteniei și păcii internaționale. Tot vorbind despre festival, convorbirea noastră ajunge și la viitorii participanți din lumea întreagă, cărora membrii familiei le urează cel mai mare succes. Acesta este de altfel și sentimentul pe care îl exprimă și Sonja în dedicația specială pentru „Tineretul lumii”, de pe fotografia pe care o reproducem în revistă.

În clipa despărțirii, gazdele mele îmi reproșează că nu am băut cafeaua frumos aromată care mi-a fost turnată cu un ceas înainte... Scuzîndu-mă, le spun că o vom bea împreună cu prilejul festivalului. Toți sînt de acord și ne despărțim surzînd.

Jos, pe fotografie, tînăra acordeonistă olandeză a scris... „Urez tuturor participanților la festival, mai ales celor ce s-au dedicat muzicii, cele mai frumoase succese cu prilejul celui de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului.”

SONJA VAN DAM

dere industrial, și prin aceasta se înțelege și modernizarea muncilor agricole. În Olanda locuiesc cam 5.000.000 de tineri. După „Statistica organizațiilor de tineret” (Biroul central de statistică, Zeist, 1956), la ora actuală, 18% din tineretul olandez fac parte din organizații cu caracter general, iar 24% — din organizații sportive; se pot socoti deci 42% — din tineri organizați, ceea ce reprezintă un total de 2.027.000 de tineri de ambele sexe. Trebuie să adăugăm de asemenea că puține organizații cu caracter general desfășoară și o activitate politică și națională.

Într-adevăr, nu există decît 4 organizații de tineret cu adevărat importante: a) Nieuwe Koers (cu tendințe social-democrate); b) organizația tineretului catolic; c) organizația tineretului creștin (cu grupări despărțite: de fete și băieți); d) Uniunea generală a tineretului olandez (A. N. J. V.). Organizațiile confesionale sînt cele mai importante din punct de vedere numeric. Prima și ultima, cu toate că efectivul lor este mai mic, le fac echilibru celorlalte datorită participării membrilor lor la problemele cele mai importante din viața tineretului și a țării.

Să luăm un exemplu. Problema cea mai importantă care preocupă la ora actuală tineretul este aceea a luptei împotriva militarismului. Tînăra generație își face zilnic cunoscută părerea în această problemă prin reuniuni, discuții, publicații, ba chiar și manifestații. Actualmente lupta împotriva militarizării tineretului reține în primul rînd atenția tinerilor patrioți olandezi. Generalul Speidel a devenit prototipul coșmarului generației noastre. De asemenea, atenția miilor de tineri este din nou atrasă de statuia docherului realizată de Mari Andriesen (în memoria grevei din februarie 1941 împotriva deportării evreilor de către nazisti), de monumentul impozant al rezistenței ridicat în centrul Amsterdamului, precum și de multe altele. Pentru ei este vorba să ajungă la o viață eliberată de preocuparea dureroasă a militarismului, ce duce la război.

Lupta pentru independență și împotriva fascismului este una din cele mai frumoase tradiții ale tineretului olandez.

Ei a dus această luptă alături de prietenii săi împo-

triva naziștilor din 1940 pînă în 1945, iar din 1946 și pînă în 1948 a luptat pentru independența Indoneziei. Astăzi tradiția aceasta are o nouă vitalitate în fața marelui pericol al militarismului. Lupta ce se duce acum este împotriva numirii generalului Speidel.

Și alte probleme preocupă tineretul. Problema formării profesionale pentru tinerii muncitori. Problema timpului liber pentru tinerii de la sate. Preocupările economice și problema serviciului militar pentru studenți.

Peste 10.000 de tineri de la sate doresc acum să vină la oraș. Grija principală este aceea a șomajului. Dar, în afară de aceasta, mai este și faptul că mii de tineri de la sate duc o viață netinerească, lipsită de orice activitate culturală sau sportivă. În cîteva sate a început o campanie puternică în favoarea organizării timpului liber la țară; și rezultate concrete se și pot menționa, ca, de pildă, înființarea stadioanelor, piscinelor etc. Se poate spera că asemenea debuturi modeste se vor

La 9 martie tineretul olandez a manifestat pe străzile Amsterdamului, împotriva numirii generalului Speidel

generaliza și extinde în toată țara, căci aceasta este, într-adevăr, o dorință a tineretului.

Pe toată întinderea țării, doar 1% din studenți sînt copii de muncitori; la Amsterdam proporția aceasta atinge cifra de 2%. Numai studenții cu adevărat înzestrați reușesc să obțină burse mici de studiu. În cercurile studențești se discută mult problema unor salarii pentru studenți, alții consideră însă că asemenea salarii sînt, dimpotrivă, o piedică în calea libertății studenților. Fenomen curios: peste 40% din studenți muncesc în timpul vacanțelor.

Se mai fac încă discriminări în ceea ce privește salariizarea tineretului. Deși îndeplinesc aceeași muncă cu adulții, totuși salariul tinerilor este mai mic. În industrii mai evolute, cum ar fi cea textilă și metalurgică, abia la vîrsta de 27 de ani tinerii intră în categoria adulților, obținînd același salariu cu aceștia din urmă. Problema este tot atît de serioasă și în privința tinerelor, dat fiind că acestea reprezintă pînă la 70% din mîna de lucru în întreprinderile textile.

În orice caz, două probleme preocupă în primul rînd tineretul. Una din ele este, după cum am mai spus, lupta împotriva numirii lui Speidel și împotriva militarizării tineretului. La 9 martie a avut loc o manifestație la Amsterdam. Iar pe ziua de 27 martie, tineretul a venit să manifesteze la sesiunea Consiliului municipal, în semn de protest împotriva numirii generalului hitlerist. Cea de-a doua problemă sînt pregătirile pentru festival, pregătiri ce au loc în toată țara.

Vizita noastră la Jubbega și prezența noastră la serbarea organizată în acest tîrg îndepărtat în cinstea festivalului ne-au făcut să înțelegem interesul arzător pe care-l nutrește tineretul olandez pentru festival. La Festivalul de la Varșovia, cele trei provincii din nord nu au trimis decît 4 delegați; acum numai populația din Jubbega va trimite 5! Nu este acesta un fapt foarte semnificativ?

Întrevedere cu A. D. WINDIG

Celebru fotograf olandez, membru al Juriului internațional al Expoziției de fotografii artistice, organizată cu prilejul festivalului.

Binecunoscutul fotograf olandez A. D. Windig și-a făcut debutul în 1941, în plin război... Erau fotografii ale orașului oglindind războiul. El a plătit aceasta cu de trei ori închisoare pentru a fi făcut „fotografii interzise”. Ultima dată a reușit să evadeze. După război interesul publicului s-a îndreptat asupra Germaniei, Franței, Belgiei etc. Aceasta i-a permis să cunoască succese din ce în ce mai mari în cariera sa artistică, aprovizionînd săptămînalele europene cu fotografii din aceste țări. În 1949 el face o călătorie în Africa. Obținerea unui premiu la „Expoziția mondială a fotografiei”, organizată în același an la Zürich, îl consacră definitiv. La ora actuală Windig se numără printre cei mai buni fotografi din Țările de Jos și din lume. Este greu să treci cu vederea fotografiile lui la o selecție de fotografii, naționale și internaționale, apărute în diferite publicații. A. Windig a primit invitația Comitetului internațional de pregătire a celui de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de a face parte din Juriul Expoziției de fotografii artistice, organizată la Moscova în cadrul festivalului.

El a dat răspunsuri foarte concrete la întrebările noastre:

— Sper că fotografiile tinerilor fotografi olandezi vor contribui să arate viața tineretului olandez tinerilor din lumea întreagă și mai ales tineretului din Răsărit. Va fi un lucru foarte important din punct de vedere al cunoașterii reciproce.

— Fotografiile expuse vor prezenta ceva deosebit?

— Bineînțeles! Fotografiile ca și cinematograful înlesnesc un contact aproape real între tinerii din diferite țări. De aci și importanța Expoziției de fotografii artistice. Acum cîteva zile i-am propus fotografului nord-american Edward Steichen să-și expună la Moscova, în timpul festivalului, celebra sa colecție (carte) „The Family of Men” (Familia oamenilor). Sper că va putea accepta.

Fotografiile care reprezintă ceva din viața reală vor fi fotografiile viitorului, ne afirmă el cu tărie.

Ne arată apoi fotografii lipsite de orice sentiment omenesc, care nu spun nimic despre viață...

— De pildă, ne spune el, chiar aici în Olanda, nu iau niciodată parte la concursurile naționale organizate în fiecare an, căci aceste concursuri sînt pline de astfel de fotografii puțin artistice. Nu sînt de acord cu concepția la modă: esențialul nu este să se exprime viața reală a familiilor și a publicului, ci utilizarea unei tehnici bune.

— Ce putești spune tinerilor prieteni ai fotografiei?

— Le spun că nu trebuie să persevereze în vechile rutine ale fotografiei urmărite pînă acum. Ei trebuie să înceapă prin a dobîndi o viziune bună, personală, pentru a putea crea apoi cu adevărat, cu originalitate. Astfel vor trebui să fie și lucrările trimise la Moscova: nu lucrări „după cutare...”, ci lucrări pline de creație și originalitate. Poate că tehnica multor tineri este încă rudimentară, dar prin exprimarea unui subiect original, inspirat din miile de evenimente din viața de toate zilele, ei pot ajunge la o realizare artistică bună.

Acestea au fost ultimele sale cuvinte. Am trecut apoi în atelierul său. Amabilitatea domnului Windig este nemăsurată.

El ne-a dat nenumărate fotografii, punîndu-ni-le chiar în ordine... Apoi a finit neapărat să nu se despartă de noi fără a ne fi condus el însuși cu mica sa mașină „Fiat 600...”

Jubbega este o localitate rurală ce se ocupă de producția lactatelor. Este situată în Friza, una din cele trei provincii din nordul Țărilor de Jos.

Am stat de vorbă cu Minne Schaap, tînr muncitor agricol în vîrstă de 20 ani. Acesta este însuflețit de un mare entuziasm pentru festival, ia parte cu multă râvnă la pregătiri și este aproape sigur că va participa la Întîlnirea de la Moscova. El ne spune cum se organizează și acționează tineretul pentru a-și rezolva revendicările. Se obțin și rezultate. Astfel, de pildă, municipalitatea le-a promis un teren de sport. Dar acesta nu-i suficient. Dorința cea mare este obținerea unui Cămin al tineretului. În luna mai, va avea loc un program sportiv, la care vor participa cam 400 de sportivi din toate localitățile învecinate. „Va fi un mare pas înainte spre pregătirea festivalului, precum și pentru prietenia și legătura dintre tineretul sătesc din nordul țării noastre” — ne spune el.

Am putut, de asemenea, sta de vorbă cu tineri veniți la Jubega din localitățile învecinate cu prilejul serbării: Betty Koenem și Gerrie Moyer, din Sneek, și Geertje Blauwbrock, din Noordwolde. Ei și-au manifestat în mii de chipuri interesul pentru festival și ne-au vorbit despre activitatea lor în această privință, despre situația lor, despre localitățile lor etc. Dar mai ales de ceea ce înseamnă pentru ei participarea la festival... „Aș vrea să cunosc Moscova, teatrele și muzeele ei. Dar mai ales un colhoz” — ne spune Geertje, care a și început să învețe limba rusă...

La sfârșitul seratei artistice, un ansamblu folcloric, înconjurat de drapelul diferitelor țări, a cântat imnul prieteniei, acompaniat în cor de sutele de spectatori. A fost o finală emoționantă, subliniată de aclamații fără de sfârșit.

În munca sa pentru pregătirea festivalului, tineretul olandez se bazează pe declarația publicată de Comitetul național de pregătire. Declarația aceasta explică, în termeni concreți, că obiectivul festivalului este coexistența pașnică dintre popoare, că nu este vorba de propagandă în favoarea vreunui sistem economic și social, ci că scopurile sale esențiale sînt pacea și prietenia între tinerii din lumea întreagă.

Trebuie să semnalăm o împrejurare deosebită în privința organizării muncii de pregătire: reprezentarea diferitelor organizații se face individual, și nu în numele organizațiilor ca atare. Această situație este un rezultat al obstacolelor ridicate de direcția organizațiilor în privința participării la pregătirile festivalului. De pildă, Comitetul național de pregătire numără printre cei 25 de membri ai săi diferiți conducători aparținînd diverselor organizații, dar care colaborează cu titlu individual. Președintele este P. C. Boeve (președintele Tineretului Liberal); alți membri mai sînt: A. v. d. Bijl (pentru grupurile protestante), J. Diederer (pictor cunoscut), M. Bouhuis (poetă), E. v. Laar (secretarul organizației tinerilor profesori), J. F. Wolff (președintele A. N. J. V.), P. Burggraaf (secretarul tineretului de pe lângă organizația „Biserică și Pace”) și mulți alții. Comitetul de pregătire cuprinde diferite comisii de lucru, precum și vreo 40 de secretariate în întreaga țară, dintre care 9 pentru Amsterdam.

L-am vizitat pe domnul Boeve, președintele C.N.P., pentru a-l întreba despre pregătiri. El ne-a primit în locuința sa modestă, situată într-unul din minunatele cartiere moderne de la periferia Amsterdamului. A răspuns foarte limpede la întrebările noastre.

Delegația olandeză va cuprinde în mod cert 800 de participanți la festival... ceea ce este relativ puțin în raport cu cererile, după cum am putut-o constata. La ora actuală pregătirile au intrat într-o fază ce-și va atinge punctul culminant în aprilie, cînd se va face selecționarea definitivă a participanților. Organizatorii muncii de pregătire au multe idei. Se crede că va fi un program național, în care vor intra ansambluri de balet, de dansuri naționale, de varietăți, o corală, o orchestră de muzică de cameră, una de jazz, cîțiva soliști (de la radio și televiziune), probabil campioana mondială la acordeon, și, ceva specific olandez, uriașele orge ambulante; în total 80 de persoane. Vor mai fi vreo 40 de participanți la competițiile culturale și artistice, vreo sută de studenți și profesori, 60 de elevi și profesori din școlile secundare, 400 de tineri muncitori ce vor participa la diferite întâlniri pe profesii, precum și alte grupări cu caracter special: protestanți, esperantiști, filателиști etc.

Am întrebat atunci: dar sporturile? Comitetul olimpic olandez — ni s-a răspuns — a refuzat însăși participarea la Olim-

piadă; presupunem că se va întîmpla altfel cu cea de-a III-a ediție a Jocurilor prieteniei ce se vor desfășura la Moscova în cadrul festivalului. Inutil să mai spunem că numeroși delegați doresc să participe la turneele sportive. Mare va fi numărul studenților și tinerilor muncitori de la orașe și sate care vor lua parte la competiții...

Pornirea a fost cam anevoioasă în noiembrie, ne spune domnul Boeve. Dar totul merge bine acum; unii care refuzaseră mai întîi să colaboreze au acceptat mai apoi, un membru al C.N.P. care abandonase a revenit. Cred că toate acestea își au importanța lor.

Pregătirile întîmpină dificultăți, ne declară domnul Boeve, nu putem primi pe toți acei ce ar vrea să plece, organizarea călătoriei cu trenul nu se poate aranja decît după luna aprilie, apoi mai e și problema administrativă. Dar după părerea generală, toate acestea nu sînt probleme grave. Totul este să facem eforturi cît mai mari, pentru ca delegația noastră să fie cît mai calificată.

În aprilie se va ține săptămîna colectării pentru Fondul solidarității, săptămîna ce va coincide cu săptămîna Bandungului. Am cerut fiecărui participant suma de 2,50 florini. Aceasta va face un total de 2.000 de florini pentru Fondul mondial al solidarității. Pe de altă parte, acestui fond i se vor mai adăuga și 10 % din listele de subscripții. În delegația noastră am păstrat un loc pentru un reprezentant din Surinam și un altul pentru unul din Antile.

După domnul Boeve festivalul „va fi un eveniment foarte important, unde vom putea întîlni tineri din lumea întreagă și de toate convingerile. Moscova este în privința problemei coloniale un teren neutru. La Moscova vom putea intra în legătură cu o lume necunoscută pentru noi, olandezii, o lume pe care am crezut-o închisă și secretă... Eu am fost acolo și, cum am spus-o mai deunăzi unui grup de studenți, este un oraș ca toate celelalte. Și lucru surprinzător: are tot atîtea biserici și lucruri în legătură cu religia ca oricare alt oraș pe care l-am văzut înainte...”

„Raporturile noastre cu Comitetul internațional de pregătire sînt excelente. Nu avem nici o problemă divergentă și nici o discuție. La 26 aprilie voi pleca la Moscova împreună cu un alt membru al Comitetului național. Pe de altă parte, în privința vizelor, Ambasada sovietică ne-a făcut înlesniri.”

O ultimă întrebare, d-le Boeve, ce putem să spunem cititorilor noștri?

„Sper că cititorii «Tineretului lumii» vor avea prilejul să meargă la Moscova, să se întîlnească acolo cu membrii delegației olandeze și să înțeleagă că și noi muncim pentru prietenia și colaborarea mondială. Ne exprimăm cu bucurie încrederea că festivalul va fi reușit.”

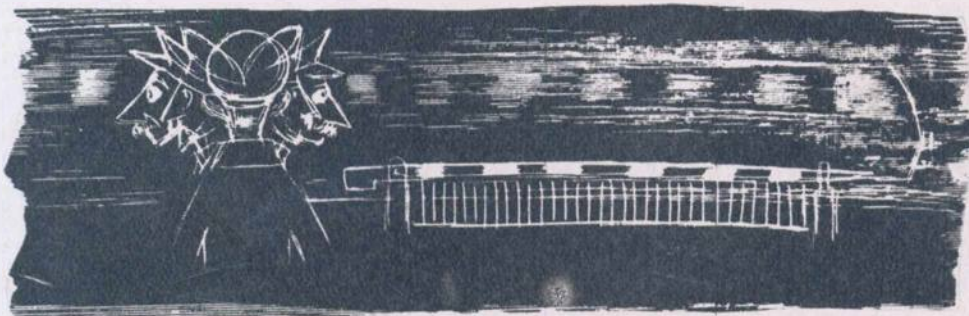
Această frumoasă fotografie a unui peisaj din Olanda a fost oferită „Tineretului lumii” de domnul Windig

160 km pe oră CALEA FERATĂ

În cursul anului viitor (1958) va fi electrificată regiunea de nord a Căilor Ferate Franceze pe linia Paris-Lille. Se va utiliza un curent alternativ de 50 de perioade, care va prezenta două avantaje foarte mari: pe de o parte micșorarea greutateii pilonilor și catenarelor ce-i sprijină, iar pe de altă parte o simplificare mare datorită folosirii curentului industrial utilizat pentru lumină și forță motrice.

Vitezele vor atinge 160 km pe oră, ceea

ce poate fi considerat un adevărat record. Într-adevăr, nu este suficient să prevezi căi rectilinii și solide totodată; vitezele acestea ridică probleme foarte delicate. Astfel, două trenuri mergând cu o asemenea viteză au la încrucișare o viteză unul față de altul, de $2 \times 160 = 320$ km pe oră, ceea ce poate provoca o deralare datorită deplasării aerului. Și totuși feroviarul și tehnicienii căilor ferate au învins aceste greutăți.

Ce este ELECTROSTILO

Este vorba de o mașină de scris cu totul nouă, care constituie o revoluție în tehnică și care nu are încă nici un concurent: ea poate să scrie exact cu viteza vorbirii, înlocuind astfel stenografia, care devine inutilă. Astfel, când o persoană dictează o scrisoare, în momentul când ajunge la ultimul cuvânt, scrisoarea este gata de semnat.

Mașina reprezintă o noutate remarcabilă, fiind în același timp mașină și de scris, și de stenografiat, cu avantajul unei stenografii ortografice.

Cît despre „simplitatea“ ei de construcție, aceasta este cu totul altceva: vreo cincizeci de tiratroni, lămpi inversoare în număr mare, 45 bobine de inducție, rezistențe și condensatori cu sutele. Dar ce progres realizează!

Aprinderea electrică și motoarele cu explozie

Dacă motorul cu explozie nu mai constituie astăzi o noutate, ce să mai zicem de aprinderea sa efectuată la toate modelele de mașini cu obișnuita bobină sau cu transformatorul cunoscut sub numele de „Delco“? Or, față de viteza de rotație din ce în ce mai mare a motoarelor, sistemul acesta riscă să creeze perturbații atunci cînd nu mai „urmează“ frecvențe prea ridicate.

Bazîndu-se pe principiul transformatorului de foarte înaltă tensiune adoptat la toate receptoarele de televiziune, o firmă franceză a pus la punct un nou sistem de aprindere, folosindu-se de un transistor. Într-adevăr, dacă se ia o lampă de radio obișnuită, aceasta nu poate funcționa, din păcate, decît cu două tensiuni deosebite:

încălzirea și alimentația plăcii; excepție fac lămpile noi, care nu vor fi încă puse în vânzare anul acesta. Astfel, cu un mic alternator de modelul „velo“, transistor, o diodă cu germanium și alte mici accesorii suplimentare, aprinderea electronică devine o realitate pentru motoarele cu explozie. Iar viteza motorului nu mai este o piedică.

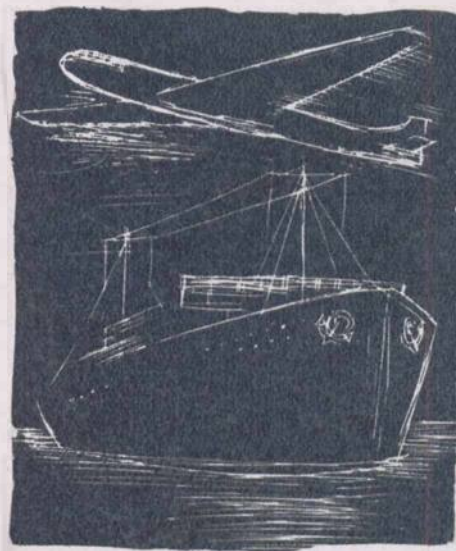
Noutăți RADIOFONICE

În afara transistorilor — un nou fel de lămpi ce înlocuiesc pe acelea vechi — nu s-a mai auzit nimic nou în materie de transmiterea sunetului cu ajutorul undelor herțiene. Și totuși se pare că s-a inventat ceva nou, judecînd după experiențele foarte concludente la care am asistat. Datorită unui nou sistem de lămpi asociate cu transistori, se vor putea construi aparate de recepție ale căror performanțe vor fi echivalente cu cele ale aparatelor actuale. Dar ele nu vor funcționa decît cu baterii de 6 sau 12 volți, fără să aibă în plus vreo altă tensiune. Iată ceva cu totul revoluționar și totuși posibil datorită unor lămpi de un tip nou. Din păcate, aparatele nu vor apărea în comerț decît la începutul anului 1958.

LOCOMOTIVE ATOMICE

Două țări, U. R. S. S. și Germania, au stabilit un proiect de locomotivă pusă în mișcare cu ajutorul energiei atomice. Acest dublu proiect este cu mult mai impresionant decît s-ar crede.

Într-adevăr, într-o epocă în care căile ferate electrificate se înmulțesc, totul ne face să credem că în vreo douăzeci de ani, cînd toate mijloacele de locomotie (vapoare, locomotive, automobile) vor utiliza energia atomică, ne vom găsi în fața unor mijloace de propulsie și de tracțiune cu totul automate, mult mai suple decît sistemul actual de folosire a energiei pe o linie oarecare comună mai multor mașini. Și atunci se va observa un fenomen neașteptat: dispariția și desființarea liniilor, pe care acum ne grăbim să le introducem în cît mai multe locuri.

NOU TĂȚI

de GÉO MOUSSERON

BRUNO BERNINI,
președintele
F. M. T. D.,
ne
răspunde:

Se apropie cel de-al IV-lea Congres al federației noastre. El își va deschide porțile în luna august a.c. Între timp, în presă, în cadrul organizațiilor noastre și în afara lor, se discută despre temele ce vor fi în centrul lucrărilor, ridicându-se probleme ce interesează întreaga mișcare internațională a tineretului. Îmi pot permite să tratez aici unele din problemele ridicate.

Colaborarea internațională este o problemă de actualitate?

Mi se pare că nu mai încapă nici o îndoială. Este drept că în ultimul timp noi evenimente au venit să tulbure viața lumii, reinviind divergențele ce păreau calmate. Aceasta nu constituie totuși un motiv pentru ca legătura reciprocă între organizații să-și piardă din validitatea sa. Oare colaborarea internațională își are rădăcinile în mai multă sau mai puțină bunăvoință a unuia sau a altuia dintre personalitățile guvernamentale? Nu cred.

Colaborarea internațională izvorăște din însăși lumea în care activăm, din viața ei, din felul în care se dezvoltă ea în epoca noastră și din problemele pe care le ridică, rînd pe rînd, în fața generației noastre.

În zilele noastre, de cîte ori un tînr nu-și pune întrebarea: „De ce?”. La cîte probleme nu trebuie el să găsească soluția?

Un vechi proverb popular spune: „Cîte bordeie, atîtea obicei”. Astăzi, mai mult ca oricînd, obiceiurile se schimbă. Există state cu regimuri economice și sociale diferite; țări și regiuni întregi își reînnoiesc structura; tehnica și știința se dezvoltă miraculos, exercitîndu-și influența asupra vieții și organizării societății; toate acestea îi fac pe tineri să nu poată rezista de a privi dincolo de frontiere, de a lua contact cu viața și realitatea altor popoare, de a le înțelege în toată complexitatea lor și de a-și îmbogăți experiența pentru soluționarea problemelor ce-i preocupă și pentru construirea viitorului lor.

Marile descoperiri în domeniul armelor de o putere distructivă de necalculat creează o primejdie în fața căreia tineretul nu poate să nu se gîndească la ideea unei întîlniri și a unui acord internațional pentru căutarea comună a căii care să aducă o contribuție valabilă lumii, asigurîndu-i perspective sigure de pace.

Această primejdie nu amenință oare să distrugă ceea ce reprezintă astăzi în rîndurile tineretului cerința adîncă de formare și de viață? Situațiile primejdioase de acest fel pot adăuga, după părerea mea, motive noi de colaborare a organizațiilor care înțeleg într-adevăr să activeze în interesul tineretului, opunîndu-se împreună unui asemenea imens pericol.

Totuși nu ascundem greutățile existente. Pozițiile negative ale anumitor organizații nu pot decît să împiedice, să îngreuneze bunul mers al colaborării. Bineînțeles, este vorba de căutarea unor căi noi pentru a învinge piedicile. Și această căutare constituie o bază comună pentru pregătirile în vederea congresului nostru.

Care este calea colaborării internaționale?

Nu s-ar putea spune că „toate drumurile duc la colaborare”. Dar este de la sine înțeles că un mare număr dintre căile urmate de generația noastră se îndreaptă spre o țintă comună.

Să apreciem cum se prezintă astăzi mișcarea de tineret. Concepții de viață și năzuințe diferite împing tineretul spre activități colective

**Colaborarea
internațională
este
o problemă
de actualitate?**

și organizatorice diferite. La fel și pe plan mondial: simțămîntul de solidaritate și de prietenie al tineretului își găsește expresia într-o sumedenie de organizații internaționale. De aceea, nici una din aceste organizații nu poate pretinde astăzi că reprezintă întregul tineret. S-ar putea spune, așadar, că legătura și munca reciprocă dintre toate organizațiile este calea cea mai simplă pentru a da acestor simțămînte o expresie mai largă și cu adevărat universală. În sensul acesta se prezintă diferite propuneri: să se înființeze un „consiliu sau for mondial al tineretului“; să se cerceteze cum ar putea „U.N.E.S.C.O. să devină un adevărat centru de consultare între toate organizațiile internaționale de tineret“ și multe altele. Asemenea propuneri se pot bucura de tot sprijinul nostru.

Și totuși s-ar putea remarca, pe drept cuvînt, că lucrurile nu sînt chiar atît de simple. Trebuie să recunoaștem că realitatea este într-adevăr mult mai complexă. S-a putut astfel observa că adesea unele poziții de prestigiu și rămășițele războiului rece îngreunează sau împiedică cu desăvîrșire aceste legături. Cum s-ar putea, de pildă, interpreta alt fel hotărîrile de anul trecut ale Consiliului Adunării Mondiale a Tineretului și cele ale Comitetului Executiv al Uniunii Internaționale a Tineretului Socialist prin care se refuza orice contact cu F.M.T.D. și organizațiile ei membre?

Și, totuși, nu se poate pleca de la aceste dificultăți obiective zicîndu-se: „dacă vrem cu adevărat să dezvoltăm colaborarea atît de necesară, nu rămîne decît calea schimburilor bilaterale și a inițiativei autonome a organizațiilor naționale în probleme de interes comun!“. De ce să nu utilizăm, așadar, activitatea organizațiilor internaționale?

Nu încapă nici o îndoială că, mai ales astăzi, schimbul și contactele bilaterale dintre organizațiile de tineret cu orientări diferite

ar putea exista. O poziție comună tuturor organizațiilor internaționale în legătură cu aceste probleme ar putea însemna, de exemplu, un pas înainte spre colaborare.

După cum se vede, drumul spre colaborare este mai complicat și mai multiplu decît s-ar părea la prima vedere și pentru a-l parcurge sînt necesare într-adevăr eforturile tuturor, atît ale organizațiilor naționale, cît și ale celor internaționale.

Se știe că, în vederea congresului său, federația noastră a făcut diverse propuneri de colaborare Adunării Mondiale a Tineretului și Uniunii Internaționale a Tineretului Socialist, precum și tuturor organizațiilor naționale de tineret. Aceste propuneri conțin sugestii pentru înlesnirea „schimburilor bilaterale și a călătoriilor de studiu în toate țările“, „organizarea seminariilor despre multiplele probleme ale tineretului în lumea actuală“, „ajutorarea tineretului din țările coloniale“, „dezarmarea și securitatea colectivă“. Și să nu se creadă deloc că cu acestea s-au epuizat toate posibilitățile existente.

Îmbogățind aceste propuneri și, în același timp, încurajînd toate eforturile făcute de organizații în favoarea contactelor bilaterale și a inițiativei comune cu alte forțe, federația noastră socotește că trebuie să contribuie mai departe din toate puterile la opera ce tinde la deschiderea drumului spre o colaborare internațională.

Ce gen de organizație internațională? Iată o altă temă de discuție

Sarcinile educative ce stau în fața organizațiilor de tineret sînt noi și foarte complexe. Să privim numai marile probleme de reconstrucție și de educație ce stau în fața organizațiilor de tineret din țările de curînd independente din Asia și Africa și ce

din diverse țări, ca și inițiativa internațională autonomă din partea organizațiilor naționale în privința problemelor regionale sau de interes comun, capătă o valoare de o importanță primordială pentru înlesnirea cunoașterii reciproce și pentru crearea unor condiții mai bune de apropiere și de colaborare chiar pe o scară mai întinsă. Dar toate acestea nu ar putea înlocui opera organizațiilor internaționale.

Informația, schimbul de experiență, solidaritatea reciprocă în problemele comune (ce nu pot fi soluționate de o singură organizație națională, oricît de vaste ar fi legăturile sau posibilitățile ei), atunci cînd sînt realizate în interesul tineretului, dau o validitate deplină existenței organizațiilor internaționale. Se poate observa că sciziunea mișcării internaționale a tineretului, în mod special cea existentă între W.A.Y. și F.M.T.D., nu poate contribui la rezolvarea problemelor amintite mai sus. După părerea mea, trebuie văzut cum să ajutăm la remedierea acestei lacune, cercetînd ceea ce este pozitiv și negativ, ceea ce e de rezolvat sau de criticat în munca fiecăreia din aceste organizații, fără a le pune în mod obligatoriu pe același plan.

Se poate pune, de pildă, Serviciul Civil Internațional (care nu refuză nici o dată, ci, dimpotrivă, caută să dobîndească în opera sa aportul tuturor sectoarelor mișcării internaționale de tineret) pe același plan cu alte organizații care, închizîndu-se într-un sectarism organizatoric, împiedică o asemenea colaborare? Nu ar fi drept. Și mi se pare că făcînd-o nu am ajuta cu nimic colaborarea să progreseze.

Federația noastră, mai ales în trecut, nu a fost întotdeauna lipsită de sectarism, fenomen atît de contrar intereselor tineretului. Dar nu mi se pare că putem pune astăzi pe același plan Adunarea Mondială a Tineretului și federația noastră; prima, cu prilejul înfîlîrii de la Paris, în mai, anul trecut, a făcut propuneri pentru organizarea în comun a două seminarii de studii, retrăgîndu-le apoi în mod unilateral atunci cînd au fost primite de F.M.T.D.; iar a doua adaugă la multiplele propuneri de colaborare și pe acelea ale W.A.Y. și, în dorința de a învinge toate greutățile, caută să realizeze o politică în stare să favorizeze colaborarea cea mai largă; un exemplu este cel de-al VI-lea Festival mondial al tineretului, care va fi organizat — pe un plan de egalitate deplină — împreună cu alte forțe.

Cred că trebuie făcută această deosebire nu pentru a împărți organizațiile internaționale în bune și rele, ci pentru a scoate mai bine în relief rolul pozitiv pe care-l pot juca organizațiile internaționale, constituind astfel un element important pentru dezvoltarea activității comune. Aceasta depinde, bineînțeles, și de atitudinea lor, de respectul pe care-l au pentru autonomia fiecărei organizații membre, de respingerea oricărei tentative de diviziune și de încurajarea oricărui ferment unitar, pretutindeni unde se manifestă, chiar și în afara lor.

După părerea mea ar trebui văzut cum să dezvoltăm toate inițiativele pozitive ale tineretului pentru a trece peste rupturile ce

importantă au problemele educative și de formație ale tineretului din țările în care tehnica și automatizarea sînt introduse pe o scară din ce în ce mai mare! Nu mai puțin grele și complexe sînt sarcinile de acest fel ce stau în fața țărilor mai puțin avansate din punct de vedere tehnic și mai ales a țărilor ce luptă pentru a se elibera de sub jugul colonial. Din punct de vedere internațional, problemele regionale (adică cele ce interesează în mod direct grupuri mai mult sau mai puțin numeroase de țări) capătă o valoare mondială mereu mai mare. Este de ajuns să ne gîndim la problemele și la responsabilitățile colaborării și securității europene sau la acelea pe care comunitatea țărilor afro-asiatice le ridică în fața organizațiilor locale de tineret. Astfel, legăturile cu condițiile naționale, participarea originală la efortul constructiv al propriei sale țări și la soluționarea problemelor mondiale devin pentru o organizație un element hotărîtor de viață efectivă.

Organizația internațională care s-ar strădui astăzi să unifice și să centralizeze sarcinile tuturor acestor organizații, pretinzînd chiar (așa cum apare uneori din rezoluțiile anumitor organizații internaționale) să le dea directive, nu ar putea ridica, după părerea mea, decît o piedică în calea muncii lor. Înțîlnirea, schimbul necesar de experiență, cunoașterea și studiul problemelor reciproce, coordonarea intereselor comune pentru a le găsi rezolvarea nu se pot face decît în cadrul celei mai largi autonomii a fiecărei organizații naționale. Din aceste principii se inspiră proiectul noului Statut al F.M.T.D., în care se reafirmă egalitatea și respectul deplin al autonomiei fiecărei organizații membre: egalitate între toate organizațiile, realizată prin Adunarea anuală a organizațiilor membre ale F.M.T.D., organ suveran hotărîtor pentru întreaga sa activitate; autonomie tuturor organizațiilor membre, realizată prin libera determinare a propriilor lor sarcini, prin libera inițiativă a contactelor și activităților pe plan internațional, prin libera azeziune la hotărîrile Adunării anuale. Astfel concepem „Federația Mondială a Tineretului Democrat, care să răspundă tot mai bine intereselor tineretului și sarcinilor organizațiilor sale“. Adică o organizație internațională care, prin activitatea sa multiplă de înlesnire a informării, a legăturilor internaționale și a solidarității reciproce, nu sărăcește, ci, dimpotrivă, îmbogățește contribuția pe care orice organizație națională este chemată să o dea la soluționarea problemelor tineretului țării respective și al lumii întregi.

Nu am vrut aici să ridic decît cîteva probleme ce sînt în discuție. Dezbateră rămîne, bineînțeles, deschisă. Ea rămîne deschisă tuturor și cred că și mie dacă „Tineretul lumii“ îmi va mai oferi puțin spațiu într-un alt număr al său.

Cine vrea
să corespundă
cu noi?

MARI ANTOINETTE 10 RUE DE ROUX,
NARBONNE (AUDE), FRANȚA; cu toate
țările, în franceză și spaniolă, despre schimb
de timbre.

IRINA HEINICH, STR. TRINITĂȚII
NR. 42, RAION TUDOR VLADIMI-
RESCU, BUCUREȘTI, ROMANIA; tână-
ră de 17 ani, cu toate țările, în engleză, fran-
ceză și rusă, despre timbre, cărți postale,
fotografii, literatură, artă, teatru, sport.

GRAZYANA REMISZEWSKA, CIEP-
LICE — ZDVOJ, UL. OLIVESKIEGO 16
(INTERNAT), POLONIA; în engleză, rusă
și poloneză, cu toate țările, despre filme,
viața tinerilor, sport.

ELY J. MOUFFARREGE, BOXMAYO—
BATEON, LIBAN; student, 19 ani, cu
toate țările, în franceză, engleză și arabă,
despre literatură, politică.

CHALUS DANIELE, CITÉ ST. — LO-
UIS BL. E. NR. 4, MONTCEAU — LES —
MINES (SAÔNE-ET-LOIRE), FRANȚA;
tînăr de 17 ani, cu China, U.R.S.S., Australia,
India, Afganistan, Noua Zeelandă, Indone-
zia, Filipine, Mexic, Cehoslovacia, Grecia,
în franceză și engleză.

ESSOUSI MOHAMED, ÉCOLE NA-
TIONALE D'AGRICULTURE MOGHANE,
TUNIS, TUNISIA; cu tineri din toate
țările arabe, în limbile arabă și franceză.

BALAS EUGEN, STR. CONSTANTIN
LACEA NR. 14, ORAȘUL STALIN, RO-
MINIA; despre filatelie, schimb de ilu-
strate și reviste sportive, despre apinism,
filme etc.

TADEUSZ ORTOWSKI, WARSZA-
WA 10 UL. POZNANSKA 6/8 n. 445,
POLONIA; cu toate țările, în poloneză,
engleză, franceză și esperanto, pe diferite
subiecte.

BOSIYE R. PARASRAM, 92 HIGH-
STREET, SAN FERNANDO, TRINIDAD;
student din India locuind în Trinidad, des-
pre fotografii, filatelie, turism și schimb
de articole cu Franța, Spania, India, Ame-
rica de Nord și de Sud, Anglia, Italia, Fili-
pine și Japonia, în limba engleză.

SUNIL BHAGCHIN, 23 RAM KUMAR,
GANGULE LANE, P.O. BOTANIC GAR-
DEN, DIST. — HOWRAH, INDIA; des-
pre fotografii și filme de amatori, călătorii,
viața în alte țări, în engleză, cu toate țările.

SIRAMIS LLANOS, PLATON 5.081,
QUINTA NORMAL, SANTIAGO DE CHI-
LE, CHILE; pe diferite teme, cu toate
țările, în spaniolă.

ROCHE CLOUTIER, 109 CREMAZIE
EXT. QUEBEC, CANADA; cu tineri de
22-25 de ani, pe diferite teme, în franceză.

BRUNO ROVETTI, CORSO SEBASTO-
POLI 143, TORINO, ITALIA; despre
schimb de timbre, cu toate țările, în special
cu China și U.R.S.S., în engleză, franceză,
germană, spaniolă.

JAMES CASEY, MISSIONS TO SEA-
MEN, CENTRAL INSTITUTE, FLIN-
DERS STREET EX., MELBOURNE, AU-
STRALIA; marinar, pe diferite subiecte,
cu toate țările, în engleză.

PĂUN TONNY, STR. TAKE IONESCU
NR. 24, LOC. VASILE ROAITĂ, REG.
CONSTANȚA, ROMANIA; în română, ger-
mană și franceză, cu toate țările, în special
cu Africa Centrală, Europa occidentală și
Australia, despre schimb de timbre, cărți
postale, pictură.

PROSOWISCH KRYSZYNA, TARNOW
UL. REJTANA 6, POLONIA; tînără de
18 ani, cu toate țările, în special R.D.G.
și R.F.G., în germană, engleză, rusă și
poloneză, despre literatură, sport, pictură,
rock and roll și schimb de cărți postale.

LEONARD JO LIONHEART, NO. 14-A,
TERA STR. BANDUNG, INDONESIA;
student, 19 ani, pe diferite teme, cu toate
țările, în engleză.

Sintetizăm mulțumiri de Tineretul lumii

Întrebarea nu este curioasă, dragi citi-
tori, căci aceasta este preocuparea noas-
tră permanentă, și la un moment dat
lucrurile trebuie lămurite. Această proble-
mă a stat în centrul dezbaterilor sesiunii
Comitetului Executiv al F. M. T. D. din
luna februarie. Numeroasele scrisori care
ne parvin ne încurajează să credem că
trebuie să lămurim acest lucru cu par-
ticiparea voastră directă. Majoritatea scri-
sorilor conțin observații care exprimă satisfacția cititorilor, cu toate că, tre-
buie să recunoaștem, ele se referă mai mult la formă decât la conținut.
Altele, mai puțin numeroase, scot în evidență lipsurile noastre, arătând ne-
cesitatea publicării mai dese a unor materiale care interesează mișcarea
de tineret. Toate aceste scrisori ne sînt de mare ajutor și ținem să mulțumim
pe această cale tuturor corespondenților noștri (cititori sau asociații), cu
speranța că ajutorul lor va fi în viitor și mai important.

De la data lansării noii noastre formule — ianuarie 1956 —, în
urma unei serioase examinări critice a revistei „Tineretul lumii” în ca-
drul sesiunii Consiliului F. M. T. D. de la Varșovia, s-a constatat că s-au
realizat progrese.

Dar revista noastră a avut și lipsuri și ea ar fi putut să joace un rol
mai eficace în discutarea marilor probleme actuale ale mișcării de tineret.

De aceea astăzi, cînd oricine își poate da seama de evoluția protun-
dă și rapidă a lumii și a diferitelor ei probleme, ne punem întrebarea:
oare revista noastră oglindește în suficientă măsură această evoluție? Este
ea destul de apropiată de viața, de preocupările tineretului, de organi-
zațiile, de marile probleme atît de mult dezbătute ale tinerii generații?
Am făcut noi tot ce a trebuit pentru ca ea să devină în mai mare mă-
sură purtătoarea de cuvînt a F.M.T.D., să oglindească mai bine întîlșirea
sa, difuzînd ideile atît de scumpe nouă? Ce ar trebui să facă în acest
scop?

Dacă influența revistei și difuzarea ei au crescut neîncetat, trebuie,
totuși, să reținem anumite păreri de pe urma cărora se pune întrebarea:
„Cui trebuie să se adreseze revista noastră?”

După cum am arătat și mai sus, Comitetul Executiv a discutat într-o
amplă dezbateră condițiile de apariție a revistei noastre, conținutul și
orientarea sa, iar noi am dori să lărgim și mai mult această discuție so-
licitînd părerea organizațiilor și tinerilor din toate țările.

Discuția a scos la iveală mai ales necesitatea unei îmbunătățiri radi-
cale a revistei, acordîndu-se un spațiu mai mare dezvoltării prieteniei
internaționale și colaborării, țînîndu-se seamă mai mult de diferitele in-
terese, de inaugurarea unui mai mare număr de dezbateri importante
care să intereseze tineretul din diferite regiuni ale lumii.

Facem, așadar, apel la toți cititorii noștri, corespondenții, organizații
(membre sau nu ale F.M.T.D.), la toți prietenii noștri să colaboreze cu
noi în cadrul acestei anchete, rugîndu-i să ne răspundă la întrebarea: ce
trebuie să fie și ce trebuie să facă revista noastră pentru a fi mai eficace
și mai utilă? Vom aduce astfel celui de-al IV-lea Congres al F.M.T.D.,
ce va avea loc în luna august a. c., o documentație serioasă care-i va da
posibilitatea să stabilească mai bine adevărata întîlșire a „Tineretului
lumii”, corespunzînd relațiilor lumii actuale și nevoilor mișcării tineretu-
lui și activității F.M.T.D.

ANDRE SAVARIS

DORESC SĂ CORESPONDEZE CU TINERI DIN R. P. R.:

MALINOWSKA HANNA, WARSZAWA 26, POLIGONOWA 14/1, POLO-
NIA; tînără de 25 ani, despre cultură, pictură, literatură, artă meșteșugărească,
ilustrate, în limbile română, rusă, franceză, germană, cehă, esperanto.

JOAN CARSTEN, 10 SIXTH STREET, LINDEN, JOHANNESBURG,
TRANSVAAL, SOUTH AFRICA; tînără de 17 ani, despre filatelie și schimb de
timbre postale, fotografii, ziare, reviste, în limbile engleză, franceză, germană.

Membrii clubului „Tineretul lumii” din Cracovia, despre subiecte diferite
în limbile de mai mare circulație, pe adresa: KLUB „MIODZIEZY SWIATA”,
KRAKOW, „STARE MIASTO”, SKRZ. POCZT. 138, POLONIA.

MASARU HARA, 267, 3-CHOME TAMAGAWA OKUSAVA, SETA-
GAYA-KU, TOKIO, JAPONIA; despre filatelie, muzică, schimb de ilustrate și
publicații, în engleză și japoneză.

- COLABORARE -

Aceasta este lozincă tineretului din America Latină

De curind a sosit în Europa președintele tineretului radical din Chile. Am ținut să avem o întrevvedere cu el, dat fiind importanța problemelor ce preocupă astăzi tineretul din America Latină. Iată cum a decurs întâlnirea cu d-l Offendo Cantuarias Zepedo.

L-am rugat pe prietenul nostru să ne expună ideile sale privind problemele: Tineretul din America Latină și colaborarea; dezvoltarea economică independentă a țărilor din America Latină.

Am ales acest subiect considerându-l important pentru tineretul Americii Latine și pentru munca de pregătire a celui de-al IV-lea Congres al F.M.T.D.

Care ar fi soluțiile?

Interlocutorul nostru, continuând pe această temă, ne propune unele soluții. „Una din soluții ar fi stabilirea ca normă obligatorie a unei dispoziții care să prevadă necesitatea efectuării de către studenți a unor călătorii de studii în diferite țări după absolvirea facultăților“.

De asemenea, el propune înființarea unor jocuri sportive periodice pentru tinerii din America Latină. Măsuri similare pe tărîm cultural: festivaluri de teatru, muzică, cinema etc. În afară de aceasta, el propune organizarea unor instituții de tineret interesate în cunoașterea reciprocă și schimbul

Într-un plan amplu, contactele bilaterale dintre tineri ca și dintre organizațiile lor — indiferent de ce tip ar fi (legături politice, culturale, sociale, sportive etc.) — au o semnificație extrem de mare. Federația, cu experiența ei, ar trebui să ajute în această direcție.

„Dorința mea cea mai mare — ne spune CANTUARIAS — este ca F.M.T.D. să facă totul pentru a stabili cel mai strîns contact între tineri. Tinerii din America Latină vor trebui să se întâlnească pentru a discuta problemele lor cele mai importante, de pildă cele pe care le discutăm acum aici.“

Dependența economică

În primul rînd trebuie să observăm că această dependență economică „se oglindește în politică. Dovadă este felul în care cercurile conducătoare din S.U.A. susțin în America Latină, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe, numeroase dictaturi care permit astfel păstrarea unor poziții economice obținute de capitaliștii din S.U.A.“.

Am fost surprinși de modul viu și mișcător în care interlocutorul nostru și-a exprimat părerea asupra acestei probleme.

În al doilea rînd, CANTUARIAS subliniază necesitatea dezvoltării unei „conștiințe a tineretului“ în legătură cu aceste probleme.

„Cred că este absolut necesar ca tinerii din America Latină să fie preocupați de formarea unei conștiințe, bine definite în opinia publică, asupra necesității de a obține în mod definitiv independența economică a Americii Latine prin naționalizarea resurselor naturale de producție.“

Și, în sfîrșit — ne spune el în concluzie —, colaborarea — mai cu seamă între tineri — constituie primul pas în găsirea unei soluții a acestei probleme istorice de bază a popoarelor noastre. O Americă Latină strîns unită în angajamentul ei de a construi o economie independentă — iată de ce se tem cel mai mult cei care profită de economia noastră“.

Interviu luat de M. ALVARADO

De vorbă cu președintele tineretului radical din Chile

Primele păreri:

În raport cu importanța și valoarea actuală a colaborării și a schimburilor dintre tineri și organizațiile lor din America Latină, interlocutorul nostru desprinde ideea existenței unui regionalism accentuat în țările Americii Latine. Dar el insistă asupra faptului că „tineretele generații pot și trebuie să învingă acest obstacol“.

Dar avem dificultăți. Cea mai mare dificultate o constituie problema economică: „Instituțiile de tineret nu dispun de mijloace financiare suficiente pentru a putea avea un schimb de păreri cu tinerii din alte țări“.

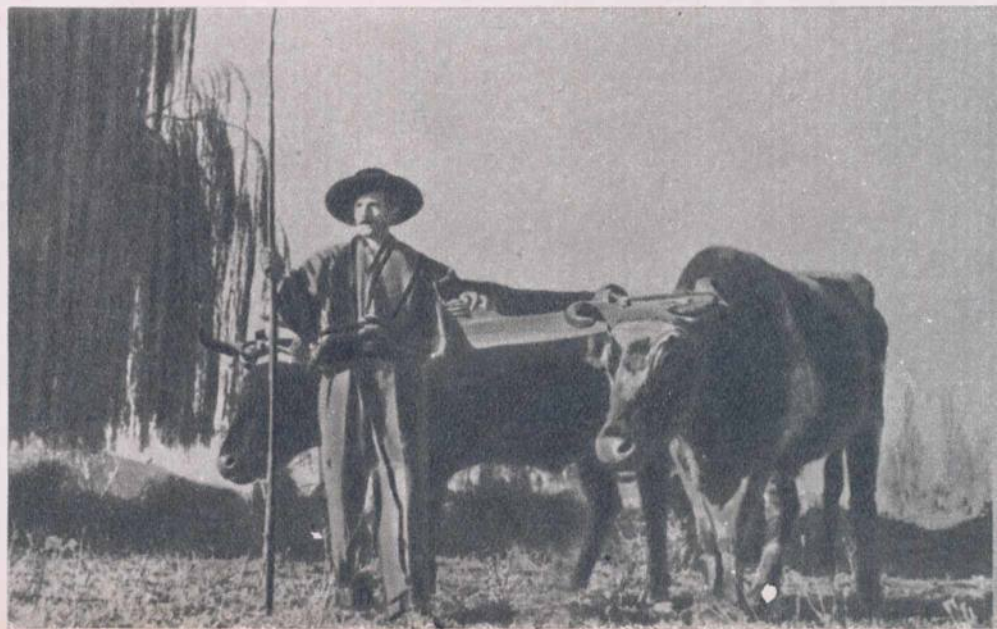
Și CANTUARIAS ne dă un exemplu concret: „Cînd tineretul radical și-a propus să realizeze o reuniune a tinerilor aparținînd partidelor cu o bază politică comună, primul obstacol care s-a ivit a fost problema financiară. Costul unei călătorii nu poate fi realizat nici măcar cînd e vorba de vecinii noștri din Argentina“. Și el adaugă: „Faptul că această reuniune s-a realizat totuși — cu toate dificultățile menționate — îmi întărește convingerea că este posibil un schimb de idei între tinerii din America Latină.“

(NOTĂ PENTRU CITITOR: această reuniune a avut loc între 18 și 20 septembrie 1956 cu participarea a 15 reprezentanți străini din Argentina, Venezuela, Nicaragua, Peru, Ecuador și Uruguay. Una din hotărîrile fundamentale a fost stabilirea unui contact permanent prin reuniuni periodice apropiate.)

„Cred de asemenea că în ceea ce privește relațiile dintre tineri, lipsa de preocupare în această direcție a instituțiilor guvernamentale joacă un rol cu totul negativ, ținîndu-se seamă că pînă acum ele n-au manifestat dorința de a susține acest gen de colaborare între tinerii din America Latină“ — încheie CANTUARIAS.

cultural dintre diferite țări, de pildă între tinerii din Chile și Columbia etc.

„Examinînd problema din punct de vedere politic, tineretul radical consideră că organizațiile politice de tineret ar trebui să favorizeze organizarea unor centre care să coordoneze munca politică a organizațiilor cu o platformă politică comună“. Organizațiile care ar aparține acestor centre nu și-ar pierde în nici un caz autonomia, în schimb ele ar putea să rezolve împreună într-o formă mai bună problemele care se pun organizațiilor politice de tineret de pe continent, profitînd de experiența culeasă în fiecare din țările noastre.

În spate e antrenorul, iar în fața lui „lepurele”, cum îl numesc elevii în glumă. În acest aparat de două locuri, viitorii „ași” vor fi inițiați în secretele zborului fără motor

Pregătirea plecării. Parașuta trebuie bine prinsă de corp pentru ca pilotul să se poată așeza în cabina strâmtă a aparatului

Tinerii p...
deasupra

Dara trecută a însemnat pentru mine o adevărată vară a prieteniei, așa cum ați înfățișat-o în apelul vostru. Am trăit două săptămâni minunate, de neuitat, într-un cerc de prieteni. Ne lega o prietenie ce se manifestase de multe ori și care ne dădea o senzație de siguranță și de forță morală, necunoscută înainte. Neverosimilul devenea astfel verosimil. Țin foarte mult să vă povestesc o mică întâmplare din aceste zile minunate din vara trecută ce mă face să aștept de la vara viitoare, atât pentru voi cât și pentru mine, zile la fel de însorite și pline de prietenie.

Erau doi prieteni: Jorg lunganul și Klaus cel mic și puțin cam greoi. De îndată ce Vera se alătură însă grupului lor de amatori ai zborului fără motor, Klaus nu mai văzu în prietenul său decât un rival, căci pe amândoi băieții îi interesa faza. Vă întrebați dacă Hannes, antrenorul lor, știa despre rivalitatea dintre ei? Tot ce se poate, căci îl numise pe Klaus paznic de noapte pe lângă felinarele de semnalizare de pe creasta Fuchsbergului, în timp ce Jorg își dirija planorul sus de tot, deasupra dealului.

La căderea nopții, Jorg făcuse deja șapte ore de zbor cu planorul său și voia să-și prelungească zborul toată noaptea. El ar fi înregistrat astfel un nou record al planoarelor de la Fuchsberg.

Vremea era spre furtună. Sub foaia sa de cort, Klaus simțea frigul pătrunzându-i mai întâi sub palton, apoi sub haine; în timp ce făcea mai departe de gardă, fiori reci îl treceau pe spate. La dracu! Klaus se mișca cu pași mășurați în jurul cortului în care era instalația radiotelegrafică și privea la felinarele așezate de-a lungul crestei

ce servea drept punct de reper tovarășului său de sus, din aer.

Și în capul tînărului nostru păzitor trecu deodată o idee năstrușnică: „Ce-ar fi dacă felinarele exterioare s-ar stinge? Ce-ar fi dacă le-aș stinge eu? Nimeni nu ar putea să o dovedească, căci ar fi putut tot atât de bine s-o facă furtuna. Iar fără punct de reper, Jorg ar trebui să renunțe să mai bată recordul și ar fi obligat să aterizeze. Și ce ar spune Vera? Poate, sau mai bine zis sigur, că va socoti că Jorg este un laș, care a capitulat în fața întunericului.”

Un zgomot se auzi de sub cort. Klaus intră în grabă și-și prinse casca receptoare pe urechi. Nimic. Receptoarele nu dădeau nici un semn de viață. Nu se înșelase oare? Probabil că da. Și totuși Klaus schimbă comutatorul pe butonul de emisie. „Alo, Jorg!” strigă el în noapte. Urmă o clipă de tăcere. În sfârșit auzi vocea colegului său: „Ei, Klaus, vîntul s-a mai domolit. Nu sînt decît la 200 m înălțime, și felinarele de reper din planul de dinapoi s-au stins!”

Apoi liniște. Și un geamăt! Care era motivul oare? Apoi din nou: „Mi-a mai amorțit piciorul stîng și conduc greu planorul. Încerc să-mi scot cizmele îmblănite pentru a putea mișca piciorul”. Și din nou liniștea! Apoi nimic, nici un cuvînt!

Klaus rămase ca paralizat cîteva clipe. Colegul său, sau mai degrabă rivalul său, zbura în noapte, trebuind, desigur, să lupte într-una împotriva oboselii. Dacă Jorg renunța la proiectul său era pierdut în ochii Verei. Și mai

HANS IOACHIM HARTUNG

NOAPTEA PE FUCHSBERG

Dealul vulturii

Nu păreau că slăbesc puțin? Jorg învinsese oare punctul critic al oboselei sale? Și oboseala aceasta nu era oare mai puternică decât voința colegului său? Klaus își încleștă pumnii atât de tare încât unghiile îi pătrunseră în carne. Apoi, cu mințile amintind două făcute pilnie la gură, îi strigă colegului său: „Nu abandona, Jorg! Nu abandona!”

Dar pilotul putea să-l audă oare? Ar trebui ajutat în această clipă grea! Dar cum? O idee îi veni atunci lui Klaus. Fără a mai sta pe gânduri, el se repezi la vae spre corturile de la marginea pădurii pentru a-i trezi pe prietenii din grupul amatorilor de zbor fără motor.

10 minute mai târziu, fetele și băieții ședeau cu toții lângă cortul de gardă cu instalația sa radiotelegrafică. Ei aduseseră din tabără o grămadă de lemne uscate și de vreascuri pentru a aprinde un foc. Și în timp ce flăcările luminau în noapte, tinerii cântau un cântec după altul. Vântul lua melodiile lor și le ducea pînă departe, sus.

Jorg, pilotul ce zbura singur deasupra Fuchsbergului îi auzi. Deschisese ferestra mica mică cabine pentru ca adierea nopții să-i învioreze corpul obosit. Își auzi tovarășii cîntînd în jurul focului de tabără și surzînd fredonă și el aceeași arie. Apoi începu să cînte de-a binelea, cit putea de tare, împreună cu ei, conducîndu-și planorul dus și întors de la punctul de întoarcere din stînga pînă la cel din dreapta. Cîntecul gonea oboseala; Jorg știa că toți tovarășii veghează jos, în jurul focului, pentru ca el să poată plana și a bate un nou record și acest lucru îi dădea mult curaj. Ba îi mai dădea și puterea de a lupta împotriva vîntului și de a-l domina pe acest tovarăș schimbător ca și pe noaptea cea lungă și monotonă. Era hotărît să reziste acum mai mult ca oricînd! Fără nici o șovăială!

Antrenorul Hannes se afla în mijlocul celor două duzini de fete și băieți așezați în jurul focului. Visător, el se uita la Klaus care ședea pe vine lângă focul vesel, alături de Vera. Din cînd în cînd, mina fetei se întindea spre aceea a lui Klaus, stringîndu-i-o tare.

planoarele lor cercuri majestuoase pe
au în căutarea aerului cald, care le îm-
pe distanțe de sute de metri

arele se stînseseră de la sine, crușîndu-l pe
mai face el însuși ceva...

-o dată el își desprinsese receptoarele de pe
repezi afară în noapte. Felinarele! Cu sufletul
de-a lungul luminilor ce mai ardeau încă
ge la culmea pe care se stînseseră. Din timp
a foșnete și șuierături: planorul își execută
virajele pe cer. Cît de familiară îi era lampa
poziție a planorului ce lucea în roșu, verde

prin întuneric, Klaus lovi cu piciorul ceva
ulic; era un felinar răsturnat. Îl reaprinsese
l lui le căută pe celelalte, aprinzîndu-le
urînd luminile străluciră din nou în noapte,
ului direcția zborului și cele două puncte

pri la cel din urmă felinar și își șterse fruntea
de transpirație. Înlăturase o mare primejdie
se pe colegul său, care de mai bine de 10 ore
pejdiile naturii. Și acest pericol ar fi putut
itului zborului său de record. Băiatul simți
rușinea. Cum a putut să-i treacă prin minte
nge el însuși luminile. Să facă un asemenea
aceasta ar fi însemnat trădarea tovarășiei
de planoare! S-ar fi putut pălmuși singur
nea gânduri infame.

aparaturii ce se apropia de cealaltă parte
nterrupse gândurile, readucîndu-l la realitate.
uită la luminile de bord ale planorului.

Nu peste deșerturi, izolați de lume, ci deasupra
erenurilor de antrenament acoperite cu gazon. Lîngă
brașe și centre industriale, acolo se ridică planoa-
ele în zbor ușor, ca fulgii! Și adesea locurile de
decolare sînt înconjurată de mulți spectatori, ba
chiar de clase întregi cu învățătorii lor. Și văzînd
aceasta, fetele și băieții visează la clipa cînd vor
lupta și el împotriva vîntului și a norilor

Tineri veseli și robuști, distrîndu-se de
minune între ei, ajutîndu-se la bine și
la rău în practicarea frumosului lor
sport, dar care cu ochi critic observă
zborul tovarășilor lor, tată adevărații
piloți ai planoarelor

După câte știu, domnule profesor, sînteți membru în *Comitetul de pregătire al celui de-al VI-lea Festival mondial. Permiteți-mi să vă întreb din ce cauză favorizați mișcarea internațională a tineretului?*

— Orice călătorie în străinătate prezintă pentru tineret o îmbogățire interioară. Iată de ce țin să favorizez posibilitatea ca mulți tineri să poată cunoaște țările străine fără prea multe greutăți financiare. Dar ceea ce m-a îndemnat să colaborez, împreună cu mulți alți intelectuali din Germania occidentală — artiști, pedagogi etc. — la *Comitetul internațional pentru pregătirea celui de-al VI-lea Festival mondial al tineretului și studenților* mai este și alt interes. Festivalurile mondiale sînt menite să servească cauzei destinderii internaționale și înțelegerii reciproce. Dacă vrei să reușești să rezolvi problemele politice internaționale, trebuie mai întîi eliminate pre-

man la Festivalul mondial de la Moscova este atît de mare mai ales pentru faptul că tocmai în Germania occidentală există cele mai multe rețineri și șovăieli pentru „legături de orice fel cu Răsăritul” și că, pe de altă parte, în domeniul comunist se nutresc idei false despre Republica Federală Germană.

Programul provizoriu al Festivalului mondial de la Moscova este extrem de bogat. El nu cuprinde numai reprezentațiile cele mai diferite cu caracter sportiv sau cultural (teatru, balet, folclor), ci și discuții sub formă de seminarii tratînd despre probleme profesionale, tehnice, religioase și culturale, realizarea de expoziții naționale etc. Dorițele participanților occidentali referitoare la program nu sînt unitare. Unii doresc ca mai ales programul oficial să constituie centrul de gravitate, ceilalți preferă să se organizeze în special vizite și discuții

Un răsunset SURPRINZĂTOR

Convocarea celui de-al VI-lea Festival mondial a trezit mare interes în Germania. Pentru a-i informa pe cititorii „Tineretului lumii”, corespondentul nostru din Republica Federală Germană, Wolfram Ribbeck, a luat un interviu domnului dr. Franz Paul SCHNEIDER, profesor la Universitatea din Würzburg și membru în *Comitetul Internațional de pregătire*.

judecățiile ce mai despart și astăzi rasele și popoarele, mai ales acelea ce trăiesc sub regimuri de gen diferit.

Este în primul rînd de datorită tineretului să recunoască că tot ceea ce au comun popoarele este mult mai puternic decît ceea ce le desparte. Mulți tineri din Republica Federală Germană au participat la cel de-al V-lea Festival mondial de la Varșovia, unde au văzut că tineretul din toate țările îndrăgește aceleași speranțe și are aceleași scopuri. Și cel de-al VI-lea Festival mondial, ce va avea loc la Moscova, va fi o manifestare impresionantă a acestui spirit, care, după două războaie mondiale sîngeroase, va fi singur în stare să aducă un secol nou, lipsit de violență și de război.

Ați putea să-mi spuneți, domnule profesor, ce răsunset a avut Festivalul mondial în Republica Federală Germană și cum se așteaptă participarea tineretului german la cel de-al VI-lea Festival?

— Și eu am fost surprins de răsunsetul puternic pe care l-a avut pregătirea Festivalului mondial de la Moscova în păturile largi ale tineretului din Germania occidentală. Noi renunșasem la orice propagandă. După câte știu, în afara unui anunț apărut în „Die andere Zeitung”, n-a mai apărut nimic în alte publicații din Germania occidentală despre Festivalul mondial de la Moscova. Și, totuși, numărul scrisorilor și al cererilor ce ne parvin crește în fiecare săptămînă; pînă acum am primit vreo 500 de scrisori. Majoritatea autorilor acestor scrisori ne dau adresele prietenilor care se interesează și ei; alții adaugă liste întregi de adrese. Ne sosesc scrisori ce ne sînt adresate din partea organizațiilor de tineret și sportive, dar și din partea unor tineri care ne scriu în mod particular, dat fiind că participarea la Festivalul mondial de la Moscova nu este limitată la membrii organizațiilor, ci este deschisă și tinerilor ce nu fac parte din nici o organizație. Este foarte important pentru noi ca toate tendințele și convingerile politice să fie reprezentate la Moscova de un grup ce ar corespunde grupărilor respective din țară. Ne bucură deci în mod cu totul special că Festivalul de la Moscova a găsit un răsunset și la tineretul creștin. Eu am regretat întotdeauna că pentru toate aranjamentele pregătitoare ce nu se limitează la statele „lumii libere” se lasă în mod regulat inițiativa responsabililor din Răsărit, și aceasta din cauza unui dezechilibru provenind în parte dintr-un sentiment de superioritate și pe de altă parte dintr-unul de inferioritate, ambele la fel de nejustificabile. Importanța unei largi participări a tineretului ger-

cu grupări de tineret din alte țări, mai ales cu tineretul sovietic. Nu va fi ușor pentru *Comitetul de pregătire* să satisfacă toate aceste dorințe și sugestii divergente. Multe propuneri din partea participanților germani exprimă dorința lor de a lua parte la program. Germania occidentală își propune mai ales o expoziție de documente despre pedagogia pentru tineret și despre organizațiile de tineret. Mulți sportivi cunoscuți sînt dornici să participe la competițiile sportive de la Moscova și sperăm că performanțele lor vor face onoare Republicii Federale Germane.

În concluzie, încă cîteva cuvinte despre felul cum motivează participanții germani ei înșiși interesul lor pentru Festivalul mondial. Mulți dintre ei doresc să vadă Moscova și să cunoască tineretul rus. Alți autori ai scrisorilor au înțeles foarte bine sensul mai adînc al festivalului. *Comitetul* se abține să se pronunțe asupra motivelor participanților. În fond, caracterul specific al Festivalului de la Moscova îl va da tot tineretul internațional, el singur.

Mîinile lor muncesc pentru voi

Străzile Moscovei vor fi frumos împodobite și tot astfel vor fi și stadioanele parcurilor și întreg orașul festivalului! Mii de tinere feti sovietice se îndeletnicesc cu multe dragoste cu această sarcină plăcută.

Fii bineveniți TINERI CRESTINI!

Cel de-al VI-lea Festival mondial se va desfășura vara aceasta la Moscova. Tineri de toate rasele și de toate naționalitățile, cu convingeri religioase și politice din cele mai diferite se vor întâlni la această serbare a tineretului pentru a se cunoaște mai bine, pentru a-și împărtăși interesele, planurile și realizările lor, afirmându-și dreptul la pace și la prietenie.

Printre participanți vor fi și numeroși reprezentanți ai organizațiilor de tineri creștini din diferite țări. Mă adresez acestora în numele Bisericii ortodoxe ruse, exprimându-le sentimentul și speranțele ce ne cheamă mereu la „unitatea spiritului spre binele păcii“ (Ef. 4, 3).

Tineri creștini și creștine! Veniți la noi ca să luați parte la o serbare al cărei drapel poartă cuvintele: „Pentru pace și prietenie!“ Noi sîntem oamenii bisericii și aprobăm ideea aceasta. Sîntem convinși că întâlnirea tinerilor din diferite țări va întări într-adevăr legăturile de prietenie dintre popoare și va exercita o influență binefăcătoare asupra relațiilor internaționale.

Bazată pe interese comune, întâlnirea liberă dintre oameni deschide o perspectivă nouă mărturiei creștine în favoarea frăției dintre oameni, în favoarea păcii internaționale. Mărturia aceasta este o datorie directă a tineretului creștin, pe care o salut antici pat din tot sufletul în numele speranței noastre creștine comune.

Pe lângă participarea la această serbare, credem că tinerii creștini din țări străine vor dori să cunoască și tineretul creștin din țara noastră, activitatea diferitelor grupări creștine, și mai ales viața și situația Bisericii ortodoxe ruse. Fiți încredințați, dragi prieteni, că bisericile noastre ortodoxe, școlile noastre și celelalte instituții religioase vor fi larg deschise pentru a vă satisface curiozitatea, tot așa cum vă sînt deschise și inimile tuturor ortodocșilor.

În ajutorul acestei întâlniri viitoare, slujitorii Bisericii ortodoxe țin să precizeze faptul că toate comorile vieții noastre religioase și ale culturii noastre spirituale nu ne aparțin numai nouă, ci și întregului univers creștin. Iată de ce socotim că este de datoria noastră sfîntă să împărțim această comoară cu toți creștinii și în general cu toți oamenii ce năzuiesc la o îmbogățire spirituală.

În numele unei mai bune înțelegeri reciproce și al întăririi solidarității creștine, ne va folosi și nouă să ne întâlnim cu tinerii reprezentanți ai bisericilor străine și să le arătăm cum trăim și cum ne profesăm credința. Adreștându-mă viitorilor noștri oaspeți, binecuvîntez intenția lor de a cunoaște viața Bisericii noastre și le spun de pe acum: „Fiți bineveniți, tineri creștini!“

NIKOLAI

mitropolit al Krutiței și Kolomnei

RĂSPUNS LA O ÎNTREBARE

DELEGAȚII reciproce

Un cititor, domnul Edgard Lemaître, din Phillipeville, Belgia, ne întreabă ce părere avem despre Adunarea Tinerelor Organizații Catolice (J.O.C.) de la Roma.

Trebuie să arătăm aici că de la convocarea festivalului s-au mai anunțat și alte întâlniri mondiale în luna august. Astfel este și Adunarea J.O.C. ce va avea loc la Roma.

Este, firește, vorba de o întâlnire cu totul specială, o întâlnire religioasă ce constă esențial dintr-un omagiu adus capului Bisericii catolice. Și dacă propaganda ce se face în jurul acestui eveniment ne dă de înțeles că se va face sub semnul păcii, nu putem decît să ne bucurăm văzînd că și alte întâlniri internaționale activează în favoarea păcii. Totuși nu ni se pare corect — cum se străduiește să o arate o anumită presă și unele personalități — ca această întâlnire să fie pusă în opoziție cu Festivalul de la Moscova, care este o întâlnire frățească, deschisă tuturor tinerilor de toate tendințele, rasele, religiile și organizațiile ce năzuiesc spre pace și prietenie. De pe acum sîntem încredințați că festivalul va fi universal. Universal pentru că la el vor participa tineri din toate țările și pentru că tineri de toate convingerile se și pregătesc să se ducă să-l vadă. Putem deci fi surprinși cînd vedem dezvoltîndu-se această tendință negativă la unii, tendință ce caută să despartă tineretul catolic de restul tinerilor, riscînd să pună piedici în calea înțelegerii reciproce indispensabile. Credem că prietenia, stabilirea contactelor directe și a înțelegerii reciproce sincere, a coexistenței și a colaborării pașnice — scopurile celui de-al VI-lea Festival — ar putea cîștiga mult dacă s-ar propune — așa cum o dorim noi — schimburi între aceste manifestații internaționale prin trimiterea unor delegații reciproce la Moscova și la Roma. Aceasta arată cît de nimerită este atitudinea deschisă a numeroaselor organizații și cercuri creștine ce-și anunță participarea activă la cel de-al VI-lea Festival, la întîlnirile dintre tineretul creștin și la alte aspecte ale programului.

O placă, o batistă și un... sărut!

Ați auzit desigur de „Perinița“. Este numele unui frumos dans popular românesc foarte cunoscut în lumea întregă datorită festivalurilor mondiale. Și iată că participanții la cel de-al VI-lea Festival vor avea o surpriză plăcută. În magazine ei vor putea găsi mii de plăci cu „Perinița“ într-un ambalaj special pe care se va găsi reprezentarea grafică a dansului și... o batistă brodată, obiect indispensabil pentru desfășurarea dansului. Plăcile s-au și pregătit la București.

Personalități și tineri ne vorbesc

de la corespondentul nostru din Iordania,
WILLIAM SHAKWAN

Trei întrevederi fulger

Dragi prieteni din redacție,

Din păcate am primit scrisoarea voastră prea târziu, ceea ce m-a împiedicat să vă răspund la data prevăzută. Totuși, de îndată ce am primit-o am luat un interviu de la trei personalități: un membru al parlamentului, un avocat, conducătorul Clubului Creștin Ortodox și un membru al municipalității din Beit-Jala. Au fost întrevederi fulger. Sper să vă sosească la timp pentru ca să le puteți publica.

DR. YACOB ZIYADEEN, reprezentantul Ierusalimului în Parlamentul Iordaniei, m-a primit călduros și și-a exprimat bucuria de a afla că „Tineretul lumii” închină un număr împlinirii a doi ani de la Conferința istorică de la Bandung. Cerându-i părerea sa despre importanța acestei conferințe pentru Iordania și ce perspective deschide ea lumii arabe, el mi-a răspuns surzind:

„Pentru prima dată în istorie, națiunile asiatice și africane s-au unit pentru a hotărî eliberarea lor completă de sub jugul imperialist și de sub influența acestuia. Conferința de la Bandung a marcat punctul de eliberare pentru națiunile asiatice și africane și mai ales pentru națiunile Orientului Mijlociu, care luptă pentru pace, libertate și independență totală. Conferința de la Bandung este stîlpul ce sprijină orice luptă pentru libertate din Orientul Mijlociu; în ceea ce privește Iordania, conferința a însuflețit-o și i-a dat forță în lupta ei împotriva Pactului de la Bagdad, pentru a-i izgoni pe Templer și pe Glub și, în sfîrșit, pentru unirea noastră cu națiunile arabe libere și națiunile iubitoare de pace din lumea întreagă. Con-

ferința de la Bandung a avut influență chiar și asupra Națiunilor Unite. Națiunile asiatice și africane au încheiat un pact ferm ce influențează toate hotărîrile țărilor coloniale pentru libertate și pentru stabilirea păcii mondiale. Hotărîrile Conferinței de la Bandung mă călăuzesc și pe mine în Parlamentul Iordaniei.”

M-am dus apoi la avocatul TUDEH S. SHAKWAN, conducătorul Clubului Creștin Ortodox. După câteva clipe, el mi-a dat în scris părerea lui pe care o reproduc aici:

„Bandungul a deschis o eră nouă în viața popoarelor asiatice și africane, era lichidării colonialismului care a asuprit și exploatat atîta timp cîteva țări, fie direct, fie indirect, prin pacturi de război sau militariste, ca S.E.A.T.O. și pactul agresiv și războinic de la Bagdad. Bandungul a mai arătat și triumful politicii pașnice a coexistenței prietenești dintre națiuni, indiferent de ordinea lor socială și de politica lor de neutralitate pozitivă. Bandungul a arătat, în sfîrșit, că atît colonialiștii cît și lacheii lor nu mai pot să calce în picioare și să impună tăcere popoarelor Asiei și Africii. Acestea sînt capabile să-și pună singure în aplicare judecata și să ducă lupta împotriva colonialiștilor. De aceea este de datoria tinerilor din Asia și Africa să întărească unitatea lor națională și internațională și să fie mereu gata să demaște orice încercare ce ar tinde să impună din nou popoarelor lor jugul imperialiștilor. Tinerii și tinerele sînt chemați să ia cuvîntul și să discute în cadrul diferitelor lor organizații care este calea cea mai bună pentru înfăptuirea hotărîrilor de la Bandung. Propun de aceea să aibă loc o întîlnire a tineretului african și asiatic în Egipt sau în India.”

In sfîrșit, m-am întîlnit cu d-l S. MUKARKEV, membru al municipalității din Beit-Jala. El a răspuns la întrebarea mea cu multă amabilitate:

„Consider Conferința de la Bandung ca cel mai important eveniment din 1955. Susțin că nu sîntem singuri, că milioane de oameni sînt cu noi. Sînt sigur că toate națiunile Asiei și Africii care luptă pentru independența lor vor cîștiga bătălia împotriva imperialismului și de aceea trebuie să sărbătorim ziua aceasta ca o sărbătoare oficială.”

Sri Joydeb Chattejee

profesor de fizică la Colegiul Bisericii scoțiene din Calcutta:

Atmosfera de la Bandung deschide perspective noi tineretului mai ales în sensul că fiecare țară, îndeosebi cele din Asia, poate să se dezvolte în toate domeniile de activitate, pentru progresul comun al omenirii pașnice, pe baza fundamentală comună a principiului coexistenței, principiu ce trebuie respectat de orice putere mare sau mică.

Administrația egipteană își reia locul la Gaza. Populația, în frunte cu tineretul, salută acest nou succes al poporului egiptean și al forțelor pașnice din lume

lespre Bandung

O sumedenie de căi noi se deschid progresului omenirii mai ales pentru tinerele generații prin sindicalismul adevărat, prin mișcarea țărănească activă din țările coloniale (principalii furnizori de materii prime pentru Occident), care sînt amîndouă în stare să reziste politicii războinice a cercurilor conducătoare din țările capitaliste, să ridice nivelul de viață al maselor prin libera dezvoltare industrială a oricărei țări, precum și prin înflorirea mijloacelor prin care se poate ajunge la formele mai ridicate ale artei și la cunoștințele științifice de care să beneficieze masele etc. Toate acestea nu ar fi realizabile dacă spiritul de la Bandung nu ar fi pătruns în afară de Asia, Australia și Africa și în celelalte țări ale lumii.

Doresc ca spiritul de la Bandung să inspire soluționarea problemelor specifice țării noastre, cum ar fi problema Cașmirului, căci, de altfel, cercurile conducătoare anglo-franco-americane ar fi prea mulțumite să transforme scumpul nostru Cașmir într-un alt Orient Mijlociu însingurat, în «grija» lor de a-l exploata pentru a profita de capitalurile investite de ei acolo.

Eu sînt un slujitor al științei. Doresc ca India să se poată dezvolta pașnic pe plan industrial pentru bunăstarea materială și culturală a indienilor; de pildă, datorită aplicării energiei atomice în producția pașnică, în biologie, în fizică, în agricultură etc. Totuși această năzuință nobilă ar degenera într-o activitate războinică funestă dacă s-ar face din Cașmir un nou Vietnam, o altă Coree, o altă Germanie, conform politicii «divide et impera» («împarte pentru a domni»). Întregul plan de industrializare ar eșua dacă am fi aruncați în război.

Anabadya Sanyal

Correspondent din Calcutta, India:

Bandungul a fost triumful celor 29 de popoare din Asia și Africa, care au refuzat să fie pionii anumitor mari puteri interesate și au creat forțe noi, demascînd încercările de a semăna neînțelegerea... Tineretul reprezintă forța vitală a popoarelor; victoria și prosperitatea poporului condiționează victoria și prosperitatea tineretului.

Asigurarea păcii are drept corolar firesc principiul coexistenței pașnice, afirmat de primul ministru Nehru și de Ciu En-lai și dezvoltat la Bandung. Colonialiștii nu încetează să se amestece în afacerile interne ale altor țări. Doctrina Eisenhower pentru Orientul Mijlociu nu este decît o parte din politica aceasta. Conferința de la Bandung s-a pronunțat împotriva amestecului în afacerile interne ale altor națiuni, precum și pentru respectarea suveranității și integrității teritoriale a tuturor țărilor. Luarea în considerare a acestor principii ar exclude războiul și ar consolida pacea.

Este știut cum au încercat anumite cercuri să saboteze Conferința de la Bandung. Ei încearcă acum să minimalizeze rezultatele sale. Tineretul are menirea sfîntă să garanteze și să răspîndească idealurile de la Bandung în propriul său interes, precum și în folosul omenirii întregi. Tinerii sînt pionierii omenirii și forța ei motrice. Este deci important ca tineretul să facă să pătrundă în conștiința popoarelor însemnătatea Conferinței istorice de la Bandung în așa fel încît să nu mai poată fi înșelați sau intimidați de dușmanii păcii și ai prosperității și pentru ca omenirea să poată înainta cu un pas sigur spre un viitor mai bun și mai frumos.

Cu prilejul împlinirii a doi ani de la Conferința de la Bandung, pe care anul acesta o sărbătorim ca „Ziua mondială a tineretului împotriva colonialismului și pentru coexistență pașnică”, noi am publicat în numărul nostru din aprilie păreri ale diferitelor personalități și tineri asupra acestui eveniment important. Un anumit număr de păreri ne-au sosit însă prea tîrziu pentru a putea fi publicate în aprilie și le vom reproduce în numărul acesta. Sperăm că autorii, cărora le adresăm pe această cale cele mai vii mulțumiri, vor binevoi să ne scuze.

REDAȚIA

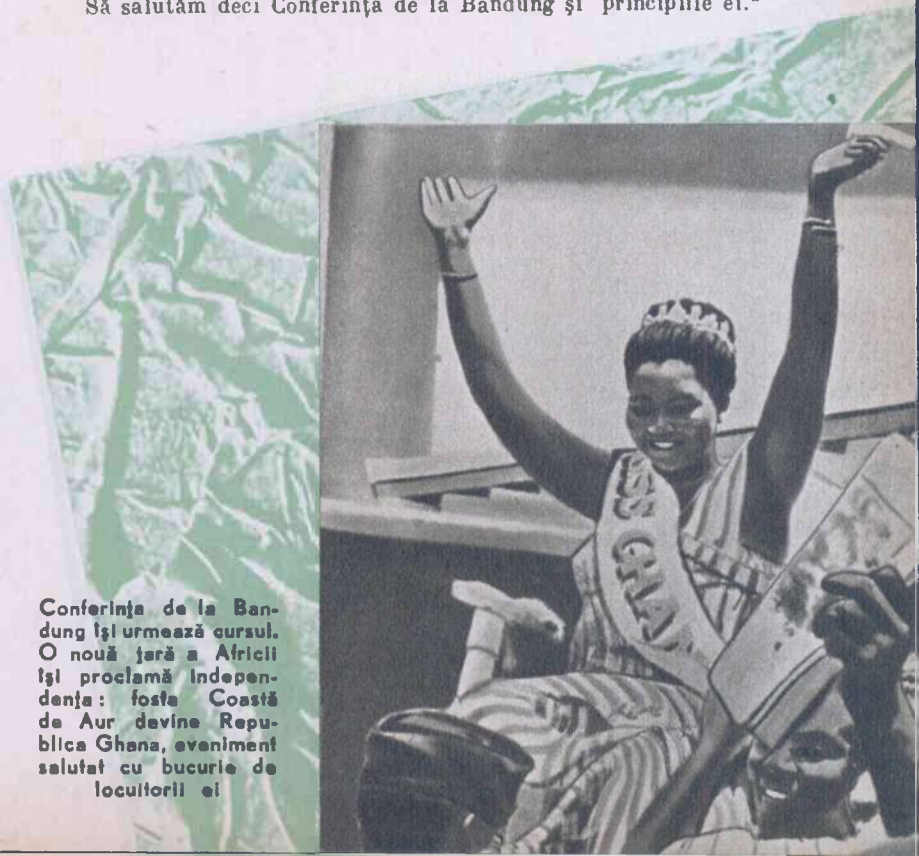
Abdel Wanab Abdel Rahim

(correspondent — Sudan)

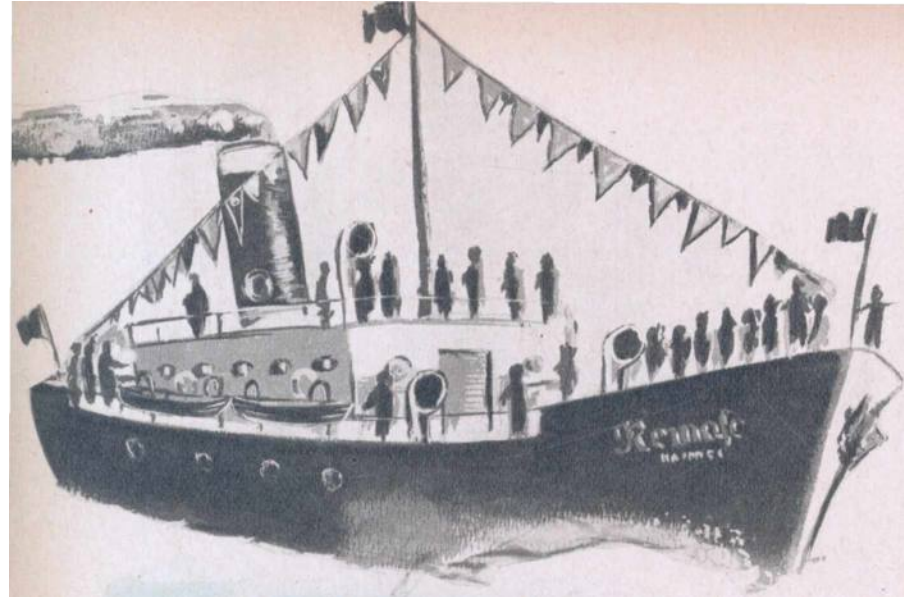
Conferința de la Bandung a deschis perspective nemăsurate popoarelor asiatice și africane. Conferința aceasta sugerează popoarelor Asiei și Africii să lărgească ideile ce rezultă de aci și să le păstreze. Nouă, tinerilor, ea ne dă mai multe sarcini. Ar trebui să ne unim ca o singură familie în muncă, să facem mai mult pentru educația noastră și pentru civilizație, ar trebui să ne străduim să stabilim schimburi culturale cu toate națiunile. Trebuie să întărim legăturile noastre cu organizațiile de tineret ce s-au dezvoltat în mod rapid și care consideră lumea ca patria internațională a tuturor oamenilor, în ciuda modului de viață și a civilizațiilor lor deosebite.

Ar trebui să stabilim legături strînse cu ele, să dezvoltăm cercurile noastre culturale și activitățile noastre sportive și să ne unim pentru a discuta probleme comune ce privesc un continent sau o națiune întreagă. Avînd un punct de vedere comun, vom munci, desigur, împreună la întărirea prieteniei noastre, la ridicarea nivelului tineretului nostru, la dezvoltarea țărilor noastre, la găsirea unor noi mijloace și la lărgirea celor vechi, curățîndu-le totodată de defectele lor. Realizînd toate acestea, vom vedea că am contribuit la clădirea unei lumi noi, ce nu trebuie să se teamă de griji, de sărăcie, de boală și de analfabetism. Dar pentru a obține toate acestea în țara noastră, trebuie ca organizațiile de tineret să joace de pe acum un rol activ în toate domeniile. Organizațiile de tineret din țările slab dezvoltate ca Sudanul vor trebui să înființeze centre de muncă nu numai la oraș, ci și la periferie și la sat, instalînd tabere pentru ca să ajute poporul să se dezvolte mai repede.

Să salutăm deci Conferința de la Bandung și principiile ei.

Conferința de la Bandung își urmează cursul. O nouă țară a Africii își proclamă independența: fosta Coastă de Aur devine Republica Ghana, eveniment salutat cu bucurie de locuitorii ei

REZUMAT

Netty, autoarea, se află în Merie, unde s-a refugiat în timpul războiului. Ea se resimte după o boală lungă și suferă din cauza căldurii prea mari. Ca într-un miraj, ea vede deodată tinerețea, viața de școlăriță, prietenele din copilărie. Evocare învăluită de amărăciune și tristețe, căci pe imaginea fiecăreia din prietenele din copilărie se suprapune imaginea felului în care s-au comportat în timpul regimului fascist hitlerist.

(Nuvela aceasta face parte din culegerea „Stupul”)

mari și ochi frumoși, căprui, credincioși și ușor ieșiți în afară, amintind și ei de acei ai unui cal. Plecă îndată de lângă hanga și reveni în goană — și prin aceasta semăna cu un minz: o pornea totdeauna în galop — pentru a-i cere domnișoarei învoirea de a se depărta de restul clasei și de a lua vaporul următor. Aflase că copilul hangitei era grav bolnav. Deoarece nu avea cine să-l îngrijească, Gerda dorea să se ocupe ea de bolnav. Domnișoara Mees se opusese tuturor obiecțiilor ridicate de domnișoara Sichel și Gerda plecă în goană să vadă de micuț, ca și când ar fi mers la o serbare. Se născuse parcă pentru a îngriji de bolnavi și a face opere de binefacere, pentru a-și exercita meseria de educatoare dându-i un sens dispărut aproape cu totul în lumea actuală, ca și când ar fi avut menirea de a căuta pretutindeni copii cărora să le fie indispensabilă. Inutil să adaug că descoperea oricând și oriunde oameni care aveau nevoie de ajutor. Viața ei se sfârși, e drept, în mod absurd și fără ca nimeni să observe măcar. Dar nimic din ceea ce făcuse ea în timpul vieții nu era pierdut, nici chiar cea mai modestă dintre acțiunile-i filantropice. Viața ei însăși era mai ușor de distrus decât urmele pe care le lăsase în memoria atitor oameni, cărora soarta o făcuse să le dea cândva o mână de ajutor. Nu se găsi totuși nimeni care să-i vină ei în ajutor, în ziua când propriul ei soț, în ciuda interzicțiilor și amenințărilor ei, atiră afară la geam, de 1 Mai, un drapel cu crucea încirligată, așa cum poruncise noul stat, căci altfel și-ar fi pierdut slujba. Nu se găsi nimeni care să o calmeze la timp în clipa când, întorcându-se în fugă de la piață, zărise fereastra locuinței sale pavozată cu sinistrul drapel. Cuprinsă de rușine și de deznădejde, ea sui scara în goană și deschise robinetul de gaz. Nu se găsi nimeni care să o salveze în clipa aceea și ea rămase îngrozitor de singură, în ciuda tuturor acelor cărora le venise în ajutor.

Dinspre Rin se auzi sirena unui vapor. Pe prora lui albă se putea citi, scris cu litere de aur: „Remagen”. Deși trecea în depărtare, am putut fără nici o greutate să-i descifrez numele cu ochii mei bolnavi. Vedeam fumul din coșurile sale urcându-se spre cer, ca și ferestrele rotunde ale cabinelor. Urmăream dîra ce o lăsa pe apă și care șerpuia într-una. Între timp ochii mi se obișnuiră cu lumea aceasta familiară și prietenoasă. Vedeam totul cu o precizie și mai mare încă decât la trecerea remorcherului olandez. De acest mic vapor „Remagen”, alunecînd liniștit

pe fluviul larg, trecînd pe lângă satele, lanțurile de dealuri și dîrele de nori, se lega o lumină pură pe care nimic în lume nu o putea tulbura. Incepeam să recunosc chiar pe puntea vasului și la geamurile rotunde fețele cunoscute ale acelor ale căror nume le strigau și tinerele fete: „Profesore Schenk! Profesore Reis! Otto Helmholtz! Eugen Lütgens! Fritz Müller!”

Fetele strigară toate împreună: „Este liceul modern! Este clasa a zecea!” Această clasă care, ca și noi, făcea o excursie, va face oare un popas aici, la următoarea oprire a vaporului? După o scurtă consultare, domnișoarele Sichel și Mees ne porunciră să ne așezăm câte patru pe un rînd, căci doreau cu orice preț să evite o întîlnire între cele două clase. Marianne, ale cărei cozi se despletiseră la scrinciob, începu să și le incolăcească peste urechi, căci prietena ei Leni, cu care șezuse pe aceeași bancă după ce se dăduseră în leagăn împreună, avînd ochi mai buni, constatase tocmai că Otto Fresenius, pretendentul și dansatorul preferat al Mariannei, se afla și el pe vapor. Leni îi șopti de asemenea: „Coboară și el aici. Uite îți face semn cu mîna.”

Fresenius, un băiat slab și înalt, de vreo 17 ani, cu părul castaniu, făcea de mai mult timp semne îndrîjite și ar fi fost gata să sară și în apă pentru a-și întîlni buna sa prietenă. Marianne își ținea mîna pe după gîtul prietenei ei Leni. Prietena aceasta, pe care mai tîrziu avea să o refuze cînd aceasta îi va cere să o ajute, era o adevărată soră pentru ea, un sprijin credincios în bucuriile și durerile dragostei, transmițîndu-i conștiințele scrisorile și aranjîndu-și întîlnirile secrete. Numai prezența prietenului ei ajungea pentru a o face pe Marianne, care era întotdeauna o fată tînră, frumoasă și proaspătă, un astfel de miracol de blîndețe și de grație încît ieșea în evidență din toată mulțimea de școlărițe, ca un copil din basme. Otto Fresenius îi mărturisise despre dragostea ce o purta fetei și mamei lui, căci îi împărtășea acesteia anumite secrete. Și mama sa se bucura de alegerea lui fericită, gîndindu-se că mai tîrziu, dacă vor aștepta să treacă timpul cuvenit, nu se va opune cu nimic căsătoriei lor. Și, într-adevăr se sîrbătorii logodna, dar căsătoria nu avu loc niciodată, căci tînrul logodnic fu omorît chiar în 1914, într-un batalion studentesc, pe frontul din Argonne.

Excursia fetelor

- Fragment dintr-o nuvelă de Anna Seghers -

Vaporul „Remagen” descrie o curbă și acostă la debarcader. Aici doi profesori ai noștri, care pentru călătoria de întorcere a fetelor trebuiau să aștepte vaporul ce venea din direcția opusă, începură de îndată să se pîmîje. Leni și Marianne priveau cu atenție încordată cum se apropia vaporul. Leni avea o expresie de curiozitate atît de mare cînd întoarse capul în direcția aceea, încît s-ar fi zis că presimțea cît de mult va depinde propriul ei viitor, desfășurarea propriului ei destin, de întîlnirea sau de despărțirea acestei perechi de îndrăgostiți. Dacă Leni singură, și nu mobilizarea împăratului Wilhelm și mai tîrziu trăgătorii francezi de frunte, ar fi putut decide destinul lor, aceste două tînere ar fi devenit cu siguranță soț și soție. Ea simțea cît de mult se potriveau cei doi tineri din toate punctele de vedere și că erau făcuți unul pentru altul.

Dacă lucrul s-ar fi realizat, Marianne nu ar fi refuzat niciodată mai tîrziu să îngrijească de copilul lui Leni. Otto Fresenius ar fi găsit poate la timp un mijloc ca Leni să poată fugi. Fără îndoială, el ar fi reușit să-i imprime puțin cîte puțin frumosului obraz iubitor al Mariannei, soția sa, marca unei sincerități atît de mari, unei demnități pentru care ar fi avut amîndoi același respect, încît aceasta ar fi împiedicat-o să-și renege fosta sa colegă de clasă.

În clipa aceea, împins de dragoste, Otto Fresenius, căruia în primul război mondial un glonte avea să-i sfîșie pieptul, pășea primul pe pasarelă, pentru a înainta înspre grădina hanului. Marianne, cu o mîna pe umărul lui Leni, pe care nu o părăsea

niciodată, i-o întinse pe cealaltă lui Fresenius, lăsându-l să i-o țină în a lui. Nu numai pentru Leni și pentru mine, ci pentru toate fetele, oricât de tinere erau pe atunci, era vădit că aceste două ființe formau o pereche de îndrăgostiți. Pentru prima dată ei ne dădeau o idee clară despre ce înseamnă o pereche, nu așa cum le găsești în vise, în poezie, în basme sau în dramele clasice, ci un cuplu adevărat, autentic, așa cum îl dorește natura însăși care-l reunește.

Cu un deget înlănțuit de cel al prietenului ei, Marianne purta pe chip expresia unei fericiri totale, care deveni mai apoi expresia credinței ei veșnice față de bălatul acesta înalt și slab, cu părul castaniu, pentru care avea să poarte doliul complet al unei văduve când poșta militară îi restituia scrisoarea ei cu pecetea „Mort pe câmpul de onoare”. În zilele acelea grele, când Marianne, pe care altădată o văzusem adorând viața cu toate bucuriile ei mici și mari, bucuriile dragostei sau plăcerea de a se da în scrin-ciob, în zilele acelea când Marianne era deznădăjduită de viață, de toată viața, prietena ei Leni, pe care în clipa aceasta ea o ținea strâns înlănțuită, făcu cunoștință cu un tânăr venit în permisie, Fritz, fiul unei familii de feroviari din orașul nostru. În timp ce Marianne se învăluise pentru mult timp într-un nor negru, Marianne cea grațioasă și desperată, frumoasă și mortal de tristă, Leni era un fruct purguit și proaspăt. Cele două prietene se depărțară un timp una de alta, după obiceiul omenesc care face ca necazurile și fericirea să se îndepărteze unul de altul. La sfârșitul doliului ei, după diferite întâlniri date prin cafenelele de pe malul Rinului, Marianne se va plimba din nou cu degetele înlănțuite, ca în clipa aceasta, și cu fața ei ovală reflectând aceeași expresie de dragoste și de credință veșnică ca și acum. Căci își va alege un nou prieten, un anume Gustav Liebig, care va ieși teafăr și nevătămat din primul război mondial și care, mai târziu, deveni Sturmbannführer al S.S.-iștilor din orașul nostru. Otto Fresenius nu ar fi devenit așa niciodată, chiar dacă s-ar fi întors nevătămat din război, nu, el nu ar fi devenit nici Sturmbannführer și nici omul de încredere al Gauleiterului. Semnele evidente de cinste și de lealitate pe care trăsăturile feței sale tinere le purtau încă din clipa aceasta l-ar fi făcut inapt pentru o carieră și o meserie de genul acesta. Leni se simți cu adevărat liniștită când află că fosta ei colegă de clasă, pe care pe atunci o mai iubea ca pe o soră, se acomodase cu un nou destin ce-i promitea bucurii noi. Ca și acum, ea era mult prea ușuratică pentru a bănuși că destinul tinerilor și tinerelor constituie, toate împreună, destinul țării, destinul națiunii și că pentru motivul acesta, mai târziu sau mai devreme, nenorocirea sau fericirea colegei ei de clasă vor lăsa să cadă asupra ei prima — beznă, iar cealaltă — lumina.

Chipul Mariannei, sprijinindu-se ușor și ca din întâmplare pe brațul prietenului ei, purta în clipa aceea — și Leni și cu mine o văzurăm bine — o promisiune mută și de neșters, gajul unei iubiri indistructibile. Leni respiră adânc, ca și când pentru ea ar fi fost o fericire cu totul specială să poată fi martora unei astfel de dragoste.

Mai târziu avea să fie arestată de Gestapo, împreună cu soțul ei. Dar încă înainte de aceasta, Marianne o și renegase. Liebig, noul ei soț, căruia îi jurase la rîndul lui credință veșnică, îi spusese despre soțul colegei sale de clasă atâtea lucruri îngrozitoare, încît nu ar fi putut păstra mult timp prietenia unei fete atât de disprețuite. Soțul Leniei refuzase cu orice chip să facă parte din S.A. sau din S.S. Soțul Mariannei, care, dimpotrivă, își punea toată mîndria în grade și ierarhie, ar fi fost superiorul său în S.S.

Cînd observă că celălalt disprețuia o adevărată pe care el o socotea atât de glorioasă, el atrase atenția autorităților din orașel asupra cetățeanului acesta neglijent.

Încetul cu încetul debarcase întreaga clasă de băieți, împreună cu cei doi profesori ai lor. Un anume domn Neeb, profesor tânăr cu o mustăcioară blondă, după o plecăciune în direcția colegei sale femei, se uită cu privirea sa pătrunzătoare la grupul nostru de fete. Observă că Gerda, pe care o căuta involuntar, nu era cu noi. Gerda mai era încă la han, ocupată cu îngrijirea și spălătul copilului hangitei, neștiind nimic despre prezența acestor mulțimi de băieți în grădina și nici că domnul Neeb, profesorul, îi și regreta lipsa, căci el o observase cu diferite alte ocazii, din cauza ochilor ei mari, căprui și a devotamentului ei. Abia în 1918, după primul război mondial, cînd Gerda era ea însăși profesoară și amîndoi sprijineau îmbunătățirile aduse sistemului școlar de Republica de la Weimar, aveau să se întâlnească, și pentru totdeauna, în „Asociația partizanilor hotărîți ai reformei învățămîntului”. Dar Gerda trebuia să rămîna mai credincioasă ca el năzuințelor și scopurilor de altădată. Căci după ce se căsătorii în sfîrșit cu tînăra fată pe care o alesese pentru ideile ei, el începu cîrînd să pună înaintea ideilor lor comune dorința unei vieți pașnice și ușoare pentru amîndoi. Și de aceea atîrnă și el de geamul supra-

geriei drapelul cu crucea încîrligată; în caz că s-ar fi obținut, legea îl amenința cu darea afară din slujbă, și el ar fi pierdut astfel pîinea cea de toate zilele pentru familia sa.

Nu eram însă singura care să fi remarcat decepția resimțită de Neeb văzînd că Gerda nu se afla în grupul nostru, Gerda. pe care trebuia să o regăsească și să o facă soția sa și de a cărei moarte avea să fie în parte răspunzător. O altă fată descoperise aceasta o dată cu mine. Elsa era, cred, cea mai tînără dintre noi; era o fetiță durdulie cu cozi groase și o guriță rotundă și roșie ca o cireasă. Ea observă ca din întâmplare și pe un ton indiferent că una dintre noi, Gerda, rămăsese la han pentru a îngriji de un copil bolnav. Elsa pe care, mică cum era și fără însemnătate, eu însumi și toate celelalte o dădurăm foarte cîrînd uitării, așa uiiți un mugure mare zărit pe un copac oarecare, Elsa nu era încă preocupată de chestiuni sentimentale, dar îi plăcea să le descopere pe ale celorlalți și să se amestece în ele. În clipa aceea, bucuria ce se ivi deodată în ochii domnului Neeb îi arătă că ghicise bine. Ea adăugă ca din întâmplare: „Camera bolnavului este chiar în spatele bucătăriei”. Cu toată proba aceasta de finețe — și ochii ei strălucitori de copil îi permiteau să citească gîndurile lui Neeb mult mai bine decît dacă ar fi făcut-o ochii unui adult tulburat de experiență. Elsa trebuia să aștepte mult timp o dragoste care să-i aparțină. Căci cel ce trebuia să-i devină soț, tîmplarul Ebi, trebuia să facă mai întîi războiul. El avea o barbă mică, ascuțită și puțină burtă și era mult mai în vîrstă decît ea. Cînd pacea fu încheiată, și ea deveni soția acestui maestru tîmplar, Elsa, care rămăsese tot atît de durdulie și cu nasul tot la fel de cîrn, se folosi de contabilitatea pe care o învățase într-un timp la o școală comercială, aducînd o contribuție apreciabilă afacerilor soțului ei. Atelierul de tîmplărie și cei trei copii ai lor reprezentau totul pentru ei. Mai târziu, tîmplarul obișnuia să repete că pentru bunul mers al treburilor lui era indiferent dacă la Darmstadt, capitala provinciei sale, se aflau consilierii ministeriali ai marelui duce sau cei ai partidului social-democrat. Și în acapararea puterii de către Hitler și declanșarea noului său război, el nu văzu decît un fel de catastrofă firească, asemănătoare unei furtuni sau unui viscol. Era și mult îmbătrînit. Și chiar și în părul des al Elsei se puteau vedea șuvițe albe. Fără îndoială că nici nu avu timpul să-și schimbe părerea atunci cînd, în mai puțin de cinci minute, în cursul unui atac aerian al englezilor asupra Mainzului, soția sa, Elsa, el însuși, copiii și muncitorii săi își găsiră moartea, fărîmițați și volatilizati în același timp cu casa și cu atelierul.

Javel cel mare era pe atunci patronul unui vas de pescuit.

Acest gen de vaporaș este cel mai bun vas de pescuit. Solid, încât nu se teme de nici un fel de intemperie, cu burta rotundă, mereu rostogolit de valuri ca un dop, mereu biciuit de vânturile aspre și încărcate cu sare ale Mînceii, cutreieră neobosit marea, cu pînzele umflate, trăgînd după el o

De curînd s-au putut citi în ziare rîndurile următoare :

DIN BOULOGNE-SUR-MER, 22 Ianuarie —
NI SE COMUNICĂ :

O nenorocire îngrozitoare a strînit jale în rîndurile populației noastre de pe malul mării, atît de încercată de doi ani încoace. Vasul de pescuit comandat de patronul Javel a fost aruncat la intrarea în port spre vest unde s-a fărîmat lovindu-se de stîncile stăvilărilor din port. În ciuda străduințelor bărcii de salvare și a cablurilor aruncate pentru a-l aduce la mal, patru bărbați și un băiat au pierit înecați.

Vremea rea continuă mai departe. Se pot aștepta noi catastrofe.

Guy de Maupassant

plasă mare care scotocește fundul oceanului, culegînd toate vietățile adormite de pe stînci, peștii lipiți de nisip, crabii grei cu picioarele încîrligate, homarii cu mustățile ascuțite.

Cînd briza suflă răcoroasă și valurile nu sînt prea mari, vaporașul începe să pescuiască. Plasa sa este fixată de-a lungul unei tije mari de lemn cu garnitură de fier pe care o coboară în apă prin două cabluri ce alunecă pe două rulouri la cele două capete ale vasului. Și lăsîndu-se dus de vînt și de curent, vasul trage după el acest aparat care pustiește și devastează fundul mărilor.

Javel avea pe bord pe fratele său mai mic, încă alți patru oameni și un băiat. Ieșise din Boulogne pe o vreme frumoasă și senină pentru a arunca plasa.

Vîntul se ridică însă de îndată și se porni o vijelie care-l forță să fugă. Ajunse astfel pe coasta Angliei, dar marea dezlănțuită lovea falezele, se arunca furioasă asupra pămîntului și făcea imposibilă intrarea în port. Micul vas trebui să o pornească din nou în larg și ajunse iar aproape de coasta Franței. Furtuna continua să facă impracticabile digurile, învăluind în spumă, zgomot și primejdie toate împrejurimile refugiiilor.

Vasul de pescari plecă iar, purtat pe coama valurilor, scuturat, aruncat de colo pînă colo, cu apa curgînd șiroaie peste el, pămînt de talazurile imense de apă, dar rezistînd în ciuda tuturor acestor lucruri, obișnuit fiind cu vremea rea care îl silea uneori să rătăcească cinci pînă la șase zile între cele două țarmuri vecine fără a putea acosta.

În sfîrșit, uraganul se potoli pe cînd mai erau în larg și, deși valurile mai erau încă destul de puternice, patronul porunci să

să tragă în jos și cablul întepenit nu ceda.

Crispat de durere omul strigă. Toți veniră în goană mare. Fratele său părăsi cîrma. Se aruncară cu toții pe frînghie, străduindu-se să degajeze brațul pe care-l zdrobea. Dar era în zadar. „Trebuie tăiată”, spuse un marinar, scoțînd din buzunar un cuțit lung care ar fi putut din două tăieturi să salveze brațul lui Javel cel tînăr.

Dar dacă tăiau se pierdea năvodul, și năvodul reprezenta bani, mulți bani, 1500 franci, și el era proprietatea lui Javel cel mare, iar acesta ținea la avutul său.

Cu sufletul torturat el strigă: „Nu, nu tăia, așteaptă, am să îndrept vasul în direcția vîntului”. Și fugind la cîrmă, o întoarse complet în jos.

Vasul nu se supuse decît cu greu, paralizat de plasa ce-i imobiliza impulsul și antrenat de altfel de puterea curentului și Javel cel tînăr se lăsă pe genunchi, și stătea cu dinții strînși, cu ochii rătăciți. Nu spunea nimic. Fratele său se întoarse, temîndu-se într-una de cuțitul marinariului. „Așteaptă, așteaptă, nu tăia, trebuie să lăsăm ancora”.

Se lăsă ancora, toată lungimea lanțului,

pe puntea vasului, unul din marinari strigă: „O să se golească de sînge, trebuie legată vîna”.

Atunci luară o sfoară, o sfoară groasă cafenie gudronată și prinzînd brațul pe deasupra rării strînseră din toate puterile. Încetul cu încetul sîngele încetă să mai țîșnească, sfîrșind prin a se opri de tot.

Javel cel tînăr se ridică, brațul îi atîrna moale de-a lungul trupului. El îl luă cu cealaltă mîină, îl ridică, îl întoarse, îl scutură. Totul era zdrobit, oasele erau fărîmate, doar mușchii rețineau bucata aceasta de corp. El își privea brațul cu privirea posomorită și se gîndea. Apoi se așeză pe o pînză împăturită, iar tovarășii lui îl sfătuiră să-și umezească într-una rana pentru a împiedica „boala neagră”.

Se puse o găleată lîngă el și din minut în minut scotea apă din ea cu un pahar și stropea rana îngrozitoare lăsînd să curgă peste ea cîte o şuviță subțire de apă limpede.

— Poate te-ai simți mai bine jos, îi spuse fratele său. Coborî, dar peste o oră se urcă din nou pe punte, nesimțîndu-se deloc bine singur. Și apoi prefera să stea la aer. Se așeză din nou pe pînza lui și reîncepu să-și ude brațul.

PESCUITUL, FURTUNA, DRAMA... DE PE MARE

se arunce năvoadele. Și astfel năvodul fu trecut peste bord și doi oameni în față și alți doi în spate începură să desfășoare de pe rulouri otgoanele ce țineau plasa. Cînd ajunse aproape de fund un talaz înalt înclinat vasul, iar Javel cel tînăr care se găsea în față și dirija coborîrea năvodului se clătina pe picioare, brațul fiindu-i apucat între coarda ce se destinsese o clipă din cauza zguduirii și lemnul pe care aluneca. Cu un efort desperat, încercă să ridice otgonul cu mîna cealaltă, dar plasa începuse

apoi se dădu drumul la scripete, pentru a destinde otgoanele vasului. Ele își mai dădură drumul și se putu astfel degaja brațul fără viață, sub mîneca de lînă imbibată de sînge.

Javel cel tînăr părea complet năucit. I se scoase bluza demarinar și se descoperi un lucru înfiorător, o masă de carne zdrobită din care sîngele țîșnea curgînd șiroaie, parcă ar fi fost împins cu pompa. Omul își privi brațul și șopti: „S-a dus dracului”.

Apoi, deoarece emoragia făcuse o baltă

Pescuitul era bun. Peștii mari cu burțile albe se adunau lîngă el, scuturați de spasmul morții, iar el îi privea fără a înceta să stropească carnea zdrobită a brațului.

Cînd se progăteau să se întoarcă la Boulogne, vîntul se dezlănțui din nou, iar vaporașul își reîncepu cursa nebunească, sărînd și împleticindu-se, scuturîndu-l pe rînitul abătut.

Se lăsă noaptea. Vremea rămase furtunoasă pînă în zori. Cînd răsări soarele, se zăreau din nou țarmurile Angliei, dar deoarece

marea era mai calmă, pleacă înapoi spre Franța, navigând pe ocolite.

Spre seară, Javel cel tânăr își chemă tovarășii și le arată urme negre, simptomele putrezirii cărnii pe partea brațului ce nu mai ținea de corpul lui.

Marinarii se uitau, dându-și fiecare cu părerea.

— S-ar putea să fie „boala neagră“, spuse unul.

— Ar trebui turnată apă sărată pe rană, zise altul. Se aduse deci apă sărată și se turnă pe braț. Rănitul se înverzi la față, scrîșni din dinți, se schimonosi puțin, dar nu țipă.

Apoi când se potoli arsura spuse fratelui său: „Dă-mi cuțitul tău“. Fratele îi întinse cuțitul.

— Ține-mi brațul în sus, drept și trage de el.

I se făcu ce cerea. Atunci începu să taie singur. Tăia încetisor, dus pe gânduri, tranșând ultimele tendoane cu lama ascuțită ca briciul. Curînd nu rămase decît un ciot. Javel scoase un suspin adînc și declară: „Trebuie s-o fac, altfel mă duceam și eu dracului.“

Părea ușurat și respira zgomotos. Apoi reîncepu să toarne apă pe ciotul de braț ce-i rămăsese.

Noaptea fu din nou furtunoasă și nu se putu acosta.

Cînd se crăpă de ziuă, Javel cel tânăr își luă mîna tăiată și o cercetă lung. Incepea să putrezească. Tovarășii veniră și ei să se uite, și și-o treceau din mîna în mîna, pipăind-o, răsucind-o, trăgînd-o pe sub nas.

Fratele său îi spuse:

— Trebuie aruncată în mare, acum. Dar Javel cel tânăr se supără:

— Ba nu, ba nu! Nu vreau. E a mea, nu? E mîna mea.

O luă iar și-o puse lîngă picioare.

— Tot o să putrezească, spuse fratele.

Atunci rănitului îi veni o idee. Pentru a păstra peștele cînd rămîneau mai mult timp în larg îl puneau în butoaie mari de sare.

El întrebă:

— N-aș putea să-l pun la saramură?

— Așa-i, își dădură părerea ceilalți.

Se goli atunci unul dintre butoaie, plin de pești pescuiți în ultimele zile, și, la fund de tot, se așază brațul. Se turnă sare deasupra, apoi se reasează peștii unul cîte unul.

Unul din marinari făcu o glumă:

— Numai să nu-l vindem la mezat.

Și toți rîseră, afară de cei doi Javeli.

Vîntul sufla într-una. Mai navigau în zig-zag, pe ocolite, cînd zăriră Boulogne a doua zi la zece dimineața. Rănitul tot își mai turna apă pe rană.

Din cînd în cînd se scula și mergea de la un capăt la celălalt al vasului.

Fratele său care ținea cîrma îl urmărea din ochi dînd din cap.

Intr-un sfîrșit ajunseră și în port.

Doctorul cercetă rana și declară că este pe cale de vindecare. El făcu un pansament complet și-i recomandă liniște. Dar Javel nu voia să se culce fără a-și fi reluat brațul din saramură și se reîntoarse repede în port pentru a regăsi butoiul pe care-l marcaseră cu o cruce.

Acesta fu golit față de el și Javel cel tânăr își reluă brațul, foarte bine conservat în saramură, țoapăn și rece. Il înveli într-un șervet anume adus și se întoarse acasă.

Soția și copiii cercetară mult timp rămășița aceasta a tatălui, pipăind-o cu degetele, scoțînd firele de sare rămase sub unghii, apoi chemară un dulgher și acesta îi făcu un sicriu mic.

A doua zi întreg echipajul vasului de pescuit urmă înmormîntarea brațului rupt. Cei doi frați alături conduceau cortegiul. Paracliserul parohiei ținea cadavrul sub braț.

Javel cel tânăr încetă să mai navigheze. El obținu o slujbuliță în port și, cînd vorbea mai tîrziu de accidentul său, spunea în șoaptă interlocutorului său: „Dacă fratele meu ar fi vrut să taie plasa, aș mai fi avut mîna, cu siguranță. Dar el ținea la avutul său“.

Vladimir Kuț vă invită:

Cînd apelul acesta, unli tineri mai sceptici vor spune că Vladimir Kuț este un șmecher. Că simțind dorul marilor competiții după Melbourne, el are pur și simplu chef să cîștige o victorie ușoară asupra tinerilor sportivi începători.

Nu vă emoționați, scumpi prieteni! Nu am de loc intenția să vă invit să realizați performanțe olimpice. Competițiile de care este vorba aici sînt ușoare, și poate participa la ele oricine își exprimă asemenea dorință.

Vă propun să vă încercați puterile în cursul unei întreceri sportive ce vă va permite să obțineți mult rîvnita insignă sportivă al celui de-al VI-lea Festival. Regulile competițiilor nu sînt complicate. Este de ajuns să executați una din cele 3 norme pretinse în fiecare categorie. Dacă de pildă o fînără dorește să obțină insigna de categoria a 2-a, este de ajuns să străbată 60 metri în 12", să atingă 2,80 m la săritura în lungime și să arunce o greutate de 4 kg la distanța de 4 m.

Cît despre tineri, ei vor trebui să străbată 100 m în 17", să sară în lungime 3,60 m și să arunce greutatea la 7 m.

Bineînțeles, este ceva mai greu să obții insigna de categoria I. În sfîrșit, după părerea mea, fiecare sportiv trebuie să-și încerce norocul.

În ceea ce mă privește pe mine, nu voi adăuga decît aceasta: rămîn fi-rește credincios distanțelor mele tradiționale. Dar vai! ele nu fac parte din programul sportiv. Totuși ispita de a primi insigna festivalului este atît de mare încît îmi va fi imposibil să asist ca simplu spectator. Vă propun deci o provocare sportivă! Și doresc ca fiecare din noi să fie distins cu insigna festivalului.

VLADIMIR KUȚ

Întâlnire cu conducătorii tineretului

În coloanele revistei „Tineretul lumii” se discută tot mai mult despre colaborarea dintre tineri. Bineînțeles, în situația actuală, aceasta a devenit problema fundamentală a întregii mișcări a tinerei generații. A sosit timpul — și timpul acesta trebuie utilizat cu orice preț — când tinerii de toate convingerile trebuie să colaboreze în numele prezentului și viitorului, în numele vieții.

Cred că F.M.T.D. trebuie să facă cât mai multe eforturi pentru realizarea unei întâlniri între conducătorii tuturor organizațiilor de tineret, de diferite convingeri, la care aceștia să poată discuta sincer și deschis problemele următoare: Ce trebuie de făcut pentru ca să se asigure viitorul tineretului, sub ce formă se poate manifesta activitatea comună a tinerilor din diferite țări, care sînt adevăratele posibilități de colaborare etc. Sînt ferm convins că se poate face totul cu puțină bunăvoință.

BERGER TIBERIUS
România

Nu închideți ochii în fața mizeriei

De câte ori citesc „Tineretul lumii” am impresia că sîntem cu toții foarte aproape unii de alții și că lupta împotriva mizeriei și a represiunii este și lupta mea personală. Cred că F.M.T.D. joacă un rol esențial în mișcarea pentru unirea tineretului lumii. Aș dori ca toți cititorii, mai ales cei care se bucură de un nivel de viață ridicat, să ceară tot mai mult sprijin pentru cauza păcii mondiale și a prieteniei, pentru ca să putem cu toții cînta sincer la Festivalul de la Moscova:

„Ziua de mîine
Pace și pîine
Noi ne vom pregăti!”

SONYA LEFF
Londra — Anglia

„Tineretul lumii” în sala noastră de lectură

Primim foarte regulat revista „Tineretul lumii”. Ea este foarte cerută de toți tinerii care frecventează zilnic sala noastră de lectură.

Vă mulțumim că ni-o trimiteți și vă rugăm să nu ne uitați nici pe viitor.

ASOCIAȚIA SCRITORILOR DIN VENEZUELA
(Caracas — Venezuela)

Aș vrea să vă ajut cu câteva articole...

Sînt student la agricultură din Kenya (Africa de est). Încă din 1954 eu urmez studiile în India și de atunci citesc regulat „Tineretul lumii”. Aș vrea să-mi exprim recunoștința mea fierbinte tuturor celor ce se ocupă de publicarea și imprimarea acestei reviste internaționale a tineretului pentru simpatia pe care au manifestat-o față de popoarele asuprite ale Africii. Revista aceasta nu a ascuns niciodată faptul că sprijină popoarele Africii și altele în lupta lor împotriva colonialismului. Aș dori să contribuie și eu din cînd în cînd cu articole despre Africa în general și despre Kenya în special.

JOHN — KITHIKA
Allahabad — India

O scrisoare din Nigeria

Dacă administrația locală se ocupă actualmente de fărîmîme, este numai datorită deșteptării maselor populare ce nu mai vor să trăiască ca înainte și luptă cu curaj pentru lichidarea urmelor colonialismului. Tineretul are un rol foarte însemnat de jucat în această problemă, căci țara va fi miine așa cum o va face tineretul. Și aceasta numai pentru că mai pretutîndeni se formează organizații de tineret, care de la început iau poziție în toate problemele ce se ridică în țară. Dornic de a cunoaște, tineretul combate analfabetismul și organizează tinerele fete ce vor fi viitoarele mame de mîine...

DAOUDA ARDALY
NIGER

Ce dorești să vezi la cel de-al VI-lea Festival?

Un schimb de experiență între cei mai buni colecționari de abonamente ai „Tineretului lumii” ar contribui, desigur, la popularizarea revistei. Pe lângă aceasta, mi-ar plăcea, de asemenea, să văd un festival al filmelor, o tabără internațională de muncă voluntară în timpul pregătirilor și apoi, în timpul festivalului, și o expoziție filatelică cu titlul: „Ce țară înfățișează temele care popularizează cel mai bine festivalul?”

HEINZ WETZEL
Bad Liebenstein — R.D.G

Am primit un mesaj de felicitare din Independența Japoniei. Acest mesaj a sosit pe o ilustrată frumoasă (vezi fotografia noastră) trimisă de prietenul nostru Oota-Akio din Tokio, care ne comunică că ar dori mult să devină corespondentul „Tineretului lumii”. Îți mulțumim mult pentru mesajul tău, Oota-Akio, și sperăm să primim cît mai curînd alte vești de la tine.

Cine spunea că tineretul nu este conștient, că nu are grijă de viitorul său? În scrisorile corespondenților noștri găsim ca temă principală următoarea problemă: acțiunile duse sau ce vor trebui duse de tineret pentru a accelera și mai mult lupta și activitățile lor comune. Pentru a realiza cît mai bine aceasta, trebuie să existe o colaborare cît mai strînsă între toți tinerii și organizațiile lor. Și dacă un cititor din România ne scrie atît de nimerit și de just că o întîlnire între conducătorii tuturor organizațiilor de tineret ar fi, fără îndoială, un pas înainte pe calea spre colaborare, părerea exprimată aici de Sonya Leff, care ne îndeamnă să nu uităm de toți cei care sînt siliți să trăiască în condiții de sărăcie și de mizerie, are și ea o valoare mare. Tot în sensul acesta, din scrisori mai reținem și rolul mare pe care revista noastră poate și trebuie să-l joace, acela de a fi o tribună pentru schimbul de vederi între tineri. Dorința, exprimată de un număr mare de cititori, de a lua parte la îmbunătățirea conținutului revistei noastre, trimițîndu-ne contribuțiile lor, tinde de asemenea la favorizarea aceluiași scop — lărgirea și întărirea colaborării dintre tineri și organizațiile lor din toate țările, indiferent de părerile și concepțiile lor filozofice.

Această inițiativă ne face o deosebită plăcere; căci depinde mai ales de voi să faceți ca ea să devină un mijloc de unire a eforturilor tineretului din lumea întreagă pentru fărîmarea unei vieți lipsite de neîncredere, armonioasă și tot mai frumoasă.

Scrisoarea prietenului nostru din Africa arată limpede că o astfel de colaborare mondială nu poate da decît rezultate bune. Poate ați putea să ne comunicați câteva din ideile și sugestiile voastre în legătură cu acțiunile ce se fac la voi în această direcție. Aceasta reprezintă pentru noi toți o problemă de interes comun și vital.

al vostru
SIPPEL

Recordurile cad, prietenia rămâne

Tineretul sportiv din lumea întreagă se va întâlni anul acesta în luna august în competiții pașnice pe stadioanele Moscovei. Pentru a treia oară vor avea loc Jocurile sportive internaționale prietenești ale tineretului.

Deși încă relativ tânără, manifestarea aceasta a și dobândit o mare importanță, ce depășește cu mult cadrul unei competiții sportive internaționale obișnuite. Cea de-a III-a ediție a Jocurilor sportive de la Moscova va reuni tineri din țările cele mai diferite ale pământului, dându-le posibilitatea să întărească prietenii vechi și să lege altele noi. Pentru mulți dintre ei, asemenea prietenii vor avea tot atita valoare ca și medaliile ce așteaptă să fie cucerite.

Dar în afară de aceasta, manifestarea are și o foarte mare valoare sportivă. Experții au desemnat aceste jocuri în repetate rânduri ca cel mai însemnat eveniment sportiv al anului. La a II-a ediție a Jocurilor sportive internaționale prietenești, organizate în 1955 la Varșovia, s-au doborât 6 noi recorduri mondiale, 2 noi recorduri europene și 60 de noi recorduri naționale. Dacă se ia în considerație cit de mult a sporit interesul pentru această manifestație din 1955 și pînă acum, se poate admite, pe drept cuvînt, că în anul acesta se vor vedea performanțe sportive și mai bune.

Fred Lester va pleca la Moscova

Numeroși sportivi din țările cele mai diferite și-au și exprimat dorința de a participa la jocuri.

Astfel, cunoscutul alergător al maratonului australian, Fred Lester, a scris Comitetului de pregătire de la Moscova, că va participa la jocuri. Scrisoarea cuprinde, între altele, și declarația de participare a altor sportivi australieni renumiți. În aceeași scrisoare, Dave Stephens, alergătorul pe distanțe mari, regretă că nu va putea să

MARIANNE WERNER

HANS-JOACHIM REICH

GISELA KÖHLER

că prilejul celei de-a 25-a aniversare a F. I. B. A. în cadrul celei de-a III-a ediții a Jocurilor sportive internaționale de la Moscova.

Iată numai câteva exemple, cărora le-am mai putea adăuga multe altele.

Am rugat pe câțiva sportivi cunoscuți din R. F. G. și din R. D. G. să ne spună care este părerea lor despre cea de-a III-a ediție a Jocurilor sportive de la Moscova.

Aruncătoarea de greutate din Germania occidentală Marianne Werner, deținătoarea unei medalii de bronz primite la Jocurile olimpice de la Melbourne, pentru recordul de 15,61 m, ne-a răspuns telegrafic următoarele:

„Socot că orice întâlnire internațională este de mare valoare.

Voi participa și eu cu mare plăcere, dacă, bineînțeles, performanțele mele vor fi satisfăcătoare. Am fost la Moscova și îmi va face mare plăcere să revăd orașul și locuitorii săi. Mai ales întâlnirea cu Shirley Strickland mi-ar face o plăcere deosebită. Ar fi un prilej bun de revanșă“.

Ce crede Gisela Köhler despre jocuri din punct de vedere sportiv? Iată ce spune ea:

„Desigur, nu se poate spune nimic dinainte, dar cred că participarea atitor învingători olimpici și a altor sportivi care au participat la Jocurile olimpice asigură Jocurilor de la Moscova un nivel ridicat. Experiențele făcute cu jocurile de pînă acum ne permit să facem acest pronostic; astfel, de pildă, Shirley Strickland a doborât recordul mondial la 100 m la Varșovia. Cînd ne gîndim însă la concurența sovietică, vedem că nu va fi ușor la Moscova.“

Unul din cei mai buni alergători de fond, Walter Konrad, din München, și el participant la Jocurile olimpice de la Melbourne, ne răspunde printr-o telegramă:

„Consider cea de-a III-a ediție a Jocurilor sportive ca un eveniment sportiv important. Aș participa cu plăcere la ele. Dar la 16, 17 și 18 august avem campionatele Republicii Federale, iar între 27 august și 1 septembrie — competiții între țări.“

Sînt posibile noi recorduri la natație?

Și pe înotătorii de la Moscova îi așteaptă medaliile. Nenumărate țări și-au și anunțat dorința de a participa la jocuri. Japonia,

(Continuare în pag. 24)

In ultima clipă:

Am primit o telegramă de la Herbert Schade — deținătorul recordului de 10.800 m din Germania și a medaliei de bronz de la Helsinki pentru cei 5.000 m — în care spune: „Conform invitației, voi participa cu plăcere la competițiile de la Moscova“.

René Chesal, secretarul general, și Paul Fernand, tehnicianul Uniunii cicliste internaționale, de vorbă cu Werner Scharch, președintele secției sportive cicliste din R. D. G.

participe la jocuri, din cauza unei operații pe care a suferit-o la picior.

În afara sportivilor cunoscuți, și conducători sportivi influenți au salutat la rîndul lor cea de-a III-a ediție a Jocurilor sportive. Domnul René Chesal, secretar general al U. C. I. (Uniunea ciclistă internațională), a declarat că întrecerile cicliste din cadrul celei de-a III-a ediții a Jocurilor sportive de la Moscova sînt trecute în calendarul U. C. I. și că Franța consideră ca un fapt evident trimiterea unei puternice echipe la această manifestație.

Federația internațională de baschet a hotărît organizarea turneului său jubiliar

Aș vrea să o întâlnesc din nou pe Shirley“.

Atleta berlineză Gisela Köhler ne-a împărtășit de asemenea părerea ei. Gisela este una din cele mai bune alergătoare. Ea deține recordul german la 100 m plat, cu 11,5 sec., și a cîștigat o medalie de argint la Melbourne pentru 80 m garduri, în 10,8 sec.

„Am participat atît la Jocurile de la Budapesta cît și la cele de la Varșovia și am putut constata singură că există mare interes pentru această manifestație. Și anul acesta va fi la fel, căci, după cum am aflat, vor veni la Moscova atît Shirley Strickland, care a fost și la Varșovia, cît și Bob Richards, învingătorul olimpic la săritura cu prăjina.

Curiozități din Pekin:

Seria aceasta de timbre poștale care reprezintă curiozități celebre din Pekin este o emisiune din cele mai prețioase. Clădirile și grădinile rezervoate altădată distracțiilor împăraților și aristocrației au devenit muzee și parcuri publice.

Primul timbru (4 fen), roșu-cărămiziu, reprezintă palatul de vară al împăratului cu lacul său. În stînga turnului se poate recunoaște celebra „corabie de marmură”, sculptată din pietre albe.

Cel de-al doilea, de culoare verde-smarald, reprezintă palatul de iarnă al împăratului; acesta se numește „PEIHA” sau „Lacul nordului”. Podul construit din plăci de marmură din prim plan se numește Jade Belt (cureaua de jad).

În fund pe deal se vede o pagodă albă (clădire măreață specifică la budisti).

Cel de-al treilea timbru, de culoare albastră-indigo (4 fen), reprezintă minunatul templu al cerului. Clădirea aceasta este una din cele mai frumoase construcții ale arhitecturii chineze. Templul acesta în care împărații veneau să-și aducă jertfe a fost clădit în 1420 și restaurat, după ce a fost distrus de un incendiu, în 1890.

(Continuare din pag 23)

de pildă, va fi reprezentată printr-o echipă puternică și nu vor lipsi nici campionii mexicani de sărituri artistice în apă. Printre aceștia se va număra și învingătorul olimpic, Capilla, care a participat și la Jocurile din 1955 de la Varșovia.

WALTER KONRAD

La ultimele Jocuri olimpice am stat de vorbă cu Hans-Joachim Reich, unul din membrii ștafetei germane de 4 x 200 m liber:

„Cred că jocurile favorizează mult schimburile sportive internaționale — ne spune el. Nu ne mai rămîne anul acesta decît speranța ca la jocuri să participe cît mai mulți reprezentanți din cît mai multe țări. Eu însumi sper să pot pleca la Moscova.

În ceea ce privește performanțele, cred că la un interval atît de mic după Jocurile olimpice, nu se va putea obține nici o creștere mai importantă a performanțelor, mai ales în ceea ce privește natația. La aceasta se mai adaugă și faptul că pe viitor, doar recordurile de înot doborîte în bazine de 50 m vor fi omologate, și în bazinele acestea timpii sînt desigur slabi. Dar mă aștept la performanțe bune la atletica ușoară”.

Numai să nu deveniți dușmani

Aceasta este părerea sportivilor activi. Dar jocurile nu au găsit răsunset numai în rîndurile tinerilor sportivi, ci și la nenumărați oameni din toate părțile lumii care se îngrijesc de viitorul generației tinere.

De aceea, în încheiere, am vrea să dăm cuvîntul soției lui Rudolf Harbig, unul din cei mai buni alergători germani de semifond, care a căzut victima celui de-al II-lea război mondial. În 1939 Rudolf Harbig a bătut recordul mondial la 800 m realizînd timpul de 1:46,6; recordul acesta a fost îmbunătățit abia în 1955 cu 1:45,7.

În plus mai deținea și recordul mondial la 400 m. Doamna Gerda Harbig ne-a decla-

Cel de-al patrulea timbru (4 fen), cafeniu, reprezintă TAI HO TIEN, marea sală a tronului din vechiul oraș interzis, sala în care împărații din dinastia „TSING” își primeau miniștrii și alți înalți demnitari de stat. Sala aceasta a fost construită în 1697, și astăzi o parte din ea servește drept muzeu.

REPRODUCEREA CĂRĂMIZILOR DIN DINASTIA „HAN”

Cele 4 valori ale acestei emisiuni reproduc baso-reliefulurile ce se găsesc pe niște cărămizi găsite în mormintele de lângă CHENGTU cînd s-a construit calea ferată Chengtu—Paoki. Ele ne dau o imagine puternică a moravurilor și a nivelului cultural al populației din regiunea orientală în timpul dinastiei „Han”.

Primul timbru (4 fen), verde închis, reprezintă exploatarea apei sărate în munți. Este un desen autentic din timpurile acelea.

Cel de-al doilea (4 fen), cenușiu-negru, reprezintă pur și simplu clădirea unei case.

Cel de-al treilea (8 fen), sepia, se împarte în două. Partea superioară reprezintă doi vînători înarmați cu arc și săgeți, îngenunchind pe marginea unui lac; în partea de jos — o scenă de la seceriș: un om aduce de mîncare secerătorilor.

Cel de-al patrulea timbru (8 fen), cafeniu închis, reprezintă o căruță trasă de doi cai traversînd un pod. El arată astfel mijloacele de transport și construirea podurilor în epoca aceea.

rat: „Salut cea de-a III-a ediție a Jocurilor sportive internaționale a tinereții de la Moscova, căci salut orice manifestare sportivă ce servește înțelegerii dintre popoare. Cred că asemenea întîlniri micșorează primejdia ca tinerii sportivi și sportive din diferite țări să stea într-o zi față în față ca dușmani.

Cursa anuală în amintirea lui Rudolf Harbig, organizată în fiecare an cu o participare internațională, servește de asemenea scopului unei apropieri între tineri. Dacă tineretul realizează ideea aceasta în cadrul mult mai larg al Jocurilor sportive internaționale, speranța mea crește, că o soartă cum a fost cea a soțului meu nu va fi rezervată tinerelor talente de astăzi.

Aș vrea să-i îndemn pe tinerii sportivi să fie conștienți că e mai bine să te întilnești pe stadioane pentru competiții pașnice, decît să tragă unul într-altul pe cîmpurile de bătăie”.

doamna GERDA HARBIG

DIETER GUDERJAHN